

Sjómannadagurin: Fiskaarbeiði í Klaksvík

**Sveisi- og
trygðarútgerð
til skip**

petur & petur • 320870

P/f Sveisingahandilin
Mykinesgøta 8
Boks 18
FO-110 Tórshavn
Tel 311909 – fax 311509
E-mail: sveising@post.olivant.fo

Síða 6

Knapplig og óvæntað
lodnuyngul á okkara
leiðum. Vit hava verið
inni í lundaholunum.

Lundapisurnar bjargaðar av lodnu

Køllskipanir til skip, idnað & handlar
Hítapumpur · Prosjekttering · Montering

SUNWELL

deepchill™
fresh

Sunwell Deepchill™
is-skipan
- ein góð iløga

Royndir vísa, at góðskan á
fiskinum er munandi betri
við greytis enn við vanligum ísi

ELECTRIC

Hoyvíksvegur 53 · tel 35 12 20 · www.im.fo

Dupultmoralurin hjá Vinnuhúsinum: Leggur eftir fiskimonnum, men ikki sínum egnu!

Óhoyrt álop á áhugamál fiskimanna

Síða 17

KÄRCHER

Vit eru einaumboð
fyri KÄRCHER
trýstspularum til
idnað.

Vit umvæla eisini

TÓRSHAVNAR MASKINHANDIL
v/Tummas Andreasen · Varðagøta 29-30
FO-100 Tórshavn · Tlf. 31 34 42

Tíðindafólk kenna ikki mun á cent og procent!

Síða 22

Lívið hjá fiskimanni í nærurum 100 ár

Síða 9

Fyrsti partur av frásøgn frá Andreas í Tarti, sum fór til skips í 1921!

P/f Sveisingahandilin
Mykinesgøta 8
Boks 18
FO-110 Tórshavn
Tel 311909 – fax 311509
E-mail: sveising@post.olivant.fo

petur & petur • 320870

Björgfinn er ein knassi:

17 ára gamal stjóri

Björgfinn Heinesen úr Norðragøtu er ein knassi. Hann er bert 17 ára gamal og er longu stjóri! Tað vil siga, at hann er leiðari á PE handlinum á Skála.

PE og PW er ein familjufyrirtøka, sum rættiliga ger vart við seg í handilsverðini. Teir hava handlar í Havn, Argjum, Gøtu, Vág-unum og Skála.

Her er tað, at Björgfinn er settur sum leiðari. Hann er sonur Sólfríð og Ingolf Heinesen, er næst-yngstur av sjeystkjum, og hann býr heima. Björgfinn er ov ungur at hava koyrikort, og tí noyðist hann fyrbils at koyra aftur og fram við buss. Hetta letur seg væl gera, tá arbeiðstíðin kann lagast til bussin. Men Björgfinn fyllir 18 ár tann 12. november, og hann er longu farin í holt við at fyrirreika seg uppá koyrikortið, og

hetta vil lætta væl um.

Handilin er opin frá kl. 7,30 á morgni til kl. 10 um kvøldið, og hetta krevur fitt av starvsfólki við skiftandi arbeiðstíðum. Tey hava verið 10 fólk í starvi umframt Björgfinn sjálv-an, men mánadagin setti hann eitt fólk afturat, so nú verða tey 12 tilsamans. Hetta bendir á, at handilin er í menning.

Samstundis sum Björgfinn hevur fingið hetta leiðarastarvið, roynir hann at útbúgva seg innan økið. Tí tekur hann nøkur fak sum staklærugreinir á Handilsskúlanum.

Vit ivast ikki í, at hóast ungur er Björgfinn maður fyri ta ábyrgd, sum hann hevur tikið uppá seg, og vit ynskja honum alla eydna frammyvir.

Björgfinn saman við beiggja sínum Jósef.

TEAM85

Royn teg í egnum landi ...

Samskiftisfólk at menna felags portal

Fyri at styrkja kunnleikan til og marknaðarføringina av føroyskari ferða- og útflutningsvinnu sóknast Ferðaráð Føroya og Menningarstovan eftir Samskiftisfólki at menna ein felags portal við heimasíðum og heimasíðuskipanum á enskum og føroyskum.

Sum Samskiftisfólk verður tað tín uppgáva at menna ein portal, ið á ein lættan og einfaldan hátt gevur brúkarum atgongd til at finna viðkomandi heimasíður og upplýsingar, sum tørvur er á.

Førleikakrøv

Vit ímynda okkum, at tú:

- er væl fyri í enskum á høgum handilsligum stigi,
- hevur áhuga fyri og innlit í avbjóðingarnar hjá føroyskari ferða- og útflutningsvinnu, og samstundis kennir avbjóðingarnar hjá útlendskum íleggjarum í Føroyum,
- við áhuga tekur lut í øllum verkætlanum og tænaðum, sum føroyskir brúkarar av portalinum vilja leggja út á alnetið,
- hevur førleika at kravfesta menning av verandi og nýggjum skipanum til portalin, og tryggja, at skipanir samsvara kravfestingini, tá hesar verða settar í verk á portalinum.

Tú hevur innlit í og fatan av, hvussu ferðafólk, útlendsk og føroysk vinna, íleggjarar og íverksetarar brúka alnetið. Tú hevur holla samskiftis-, búskapar- ella marknaðar-útbúgving. Eisini hevur tú royndir at leiða verkætlanir og dugir væl at samskifta.

Setanarviðurskifti

Tú byrjar í starvinum 2. oktober 2006 ella sum skjótast. Starvið verður sett sambært sáttmála millum Fíggjarmálaráðið og avvarðandi yrkisfelag.

Umsókn

Umsóknin skal í seinasta lagi 15. september 2006 sendast til

Ferðaráð Føroya
Undir Bryggjubakka 17
100 Tórshavn
Att.: Per Hansen, stjóri

Spurningar í sambandi við starvið kunnu setast til Per Hansen, stjóra á Ferðaráðnum, tel. 355 800 ella Kjartan Kristiansen, stjóra á Menningarstovuni, tel. 353 100.

Ferðaráð Føroya er stovnur, hvørs endamál er at menna Føroyar sum ferðamannaland og kunna um og marknaðarføra Føroyar sum ferðamál. Tí vendir Ferðaráðið sær á enskum, donskum og føroyskum til ferðafólk og ferðafyriskiparar við áhuga fyri Føroyum við upplýsingum og marknaðarføring av fjølbroyttu flutnings-, gistingar- og ferðavinnutænastunum í Føroyum.

Menningarstovan skal menna føroyskan ídnað, handverk og tænað, og vendir sær á føroyskum og enskum til útlenska og føroyska vinnu og vinnuáhugað við upplýsingum um vinnur, fyrirtøkur og vinnuligar karmar í Føroyum, og við leiðbeiningum til útflutningsfyrirtøkur og íverksetarar.

Arbeitt verður við at leggja Ferðaráðið og Menningarstovuna saman í ein stovn. Setanarviðurskiftini verða tá flutt til nýggja stovnin. Tann, ið settur verður, skal tí vera til reiðar at taka við skipanarlíggjum broytingum.

Andress Olsen er gøtumaður, Oskar Jacobsen er leirvíkingur, og Hjalmar Joensen er fuglfirðingur. Hjalmar kennir seg eitt sinduruttanfyri prátíð hendan morgunin, men sum tað ljóðar, kemur hann kanska uppí seinni!

Undirhúsið í Norðragøtu viðgerð samanlegging!

Tað er í ovurmorgin, at gøtumenn og leirvíkingar skulu taka støðu til, um teir vilja leggja saman, ella um teir skulu lurta eftir borgmeistararnum í Klaksvík, Steinbjørn Jacobsen, sum annars hevur røtur bæði í Gøtu, haðani Jacobsen navnið stavar, og í Leirvík, haðani mamman er ættað!

Vit hava loddad stemningin í Gøtu. Næstseinstasunnumorgun vóru vit inni á gólvnum í "undirhúsinum" í Norðragøtu. Her vóru, umframt gøtumenn, eisini umboð úr Fuglafirði og Leirvík.

Sum rímligt er, varð nógv tosað um hetta komandi "hjúnalagið", og sum tað kom fram, tyktist tað at hava heilt fitta undirtøku. Tað hevur altíð verið sera nógv samband millum hesar báðar bygdir, eisini ættarsamband. Tað sigst, at einaferð kom ein skúlaflokkur úr Leirvík á vitjan í fornminnisavnum í Blásastovu. Her greiddi Arnleyg Jacobsen, sum visti alt um ætt, frá. Hon fór at spyrja næmingarnar um teirra ætt og fann fram til, at øll

uttan tvey í bólkinum høvdu ættarsamband við eitt hús í Norðragøtu.

Heilt frá gomlum døgum av var nógv samband, og tá var farleiðin um Leirvíksfjall. Nógv pør úr Leirvík og Gøtu hava

funnið saman gjøgnum tíðirnar. Fyrr fóru dreingirnir um fjallið at vitja gentuna. Tað varð leingi tikið til, tá Jóan Jakku á Brúnni segði, at Leirvíksfjall var vorðið sum songarstokkur at hava! Hann

var forlovaður við Hansinu úr Leirvík, sum var systir Øregaard.

Nú verður koyrt koyrt uppá 5 minuttir, so veruliga er talan um somu bygd. Men spennandi verður!

F.v. síggja vit Jógvan Joensen, Martin Juel Jarnskor og Thorvald Joensen, sum hevur lagt navn til heitið á undirhúsinum "Thorvalds Kaffi". Martin Juel er neyván í iva. Mamma hansara var úr Leirvík.

Frederik er komin um, ella rættari sagt, gjøgnum fjallið. Hann eitur Gøte til eftirnavn, er úr Norðragøtu, men býr í Leirvík. Hann verður framvegis roknaður sum gøtumaður í Gøtu. Við at atkvøða "ja" leygardagin hevur hann møguleika at koma "heim" aftur.

Maskinmeistari søkist til Eifelagið SEV

Eitt starv sum maskinmeistari við elverkini í Suðuroy er leyst at søkja til setan frá umleið oktober - november 2006.

Starvið:

Maskinmeistaraarbeiðið umfatar rakstur og hald av elverkunum í Suðuroy, bæði sum dagarbeiði og sum vaktarbeiði uttanfyri vanligu arbeiðstíð. Vakt-havandi maskinmeistari hevur yvirvaking av og lastfor-deiling millum Vágsverkið og elverkið í Botni umframt netyvirvaking og koblingsleiðslu fyri elnetið í allari Suðuroynni.

Elverkini í Suðuroy umfata í lýtuni:

- Elverkið í Vági við trimum dieselmotorum, tilsamans 9,7 MW. Hesir motorar eru ríknir við tungolju
- Elverkið í Botni, sum er eitt vatnorkuverk við tveimum turbinum upp á tilsamans 3 MW
- Elverkið í Trongisvági, sum ikki koyrir dagliga, men er til at taka við einum dieselmotori upp á 2 MW.

Arbeidsstaðið (uppmøtingarstaðið) er á Vágsverkinum, har vaktin hevur tilhald. Arbeitt verður á og út frá hesum arbeidsstaði til hini elverkini eftir tørvi, og fer flutningur vanligu fram við arbeidsbili hjá SEV.

Førleikakrøv:

Krætt verður, at umsøkjarnir hava fulla maskinmeistaraútbúgving, t.v.s. viðkað maskinmeistarapróg ella 3 ára maskinmeistaraskúlaprógv.

Lønin:

Starvið er lønt sambært 6. lønarflokk eftir sáttmála millum SEV og Maskinmeistarafelagið.

Lønin verður ásett eftir starvsaldri frammanundan, sum verður roknaður frá próvtøkudegnum, men treytað av fakliga relevantum arbeiði síðani tá.

Byrjunar- og endalønin í 6. lønarflokki er í lýtuni netto ávikavist kr. 24.999,39 og kr. 26.735,46 um mánaðin. Harafturat verður gildið í eftirlønargjaldi tilsamans ávikavist kr. 3.124,92 og kr. 3.341,93 um mánaðin.

Umframt nevndu løn kann roknað við vaktargjöldum og møguliga av og á eisini úrtíðarløn.

Umsóknir:

Umsóknir skulu saman við prógvum og møguligum ummælum verða send Eifelagnum SEV, Postrúm 319, FO-110 Tórshavn og skulu vera SEV í hendi í seinasta lagi mánadagin, tann 25. september 2006.

Nærri upplýsingar:

Nærri upplýsingar um stórvini fáast við at venda sær til Palla Mortensen, verksmeistara á elverkunum í Suðuroy ella til Berg Didriksen, deildarstjóra á Maskindeildini, báðir á telefon nr. 346800.

Syststrar við áræði

Tekstur og myndir
Jan Højgaard

Tær báðar systrarnar, Guðrun Tutty og Erla Petersen (f. Lómstein), ið eru ættaðar av Toftum, mugu sigast at hava stórt áræði. Tær búa í ávikavist Russlandi og Venesuela, og hetta eru lond, har tað til tíðir er sera ótrygt og ófriðarligt. Um vit fylgja við tí, ið hendir í umheiminum, vita vit, at tað eru javnan bardagar millum russar og loysingarmenn úr Tjetjenia, ið vilja hava fult sjálvstýri. Í Venesuela hevur eisini verið spenningur og rumbul millum móttøðufólk og viðhaldsfólk hjá umstríddu forsetanum í landinum.

Onnur systirin í Russlandi...

35 ára gamla Guðrun Tutty er virkin í hjálpararbeiði í Russlandi. Hon og maðurin Ivor, ið er íri, búa í Moskva, har tey saman við 4 børnum teirra hava búð í 2 ár. Men áðrenn tað høvdu tey búð í einari lítla bygð við Svartahavið.

Guðrun sigur: "Eg havi altíð havt áhuga í Russlandi, og maður mín, Ivor, hevði eisini sama áhuga. Í 1996 byrjaðu vit at tosa um at fara til Ruslands. Í 1999 tóku vit tað stóra lopið og fluttu til Suður-rusland.

Tað var ein løgin kensla at koma til ta lítlu bygðina vit búðu í. Eg tordi næstan ikki út at keypa, so tað gjørdi maður mín. Vit komu so at kenna fólk har, tey vóru blíð, men trupulleikin var, at vit ikki skiltu málið, so fólk hildu

Erla og Guðrun

seg eitt sindur aftur. So har var bara eitt at gera, tað var at læra málið. Eg læs russiskt í 1½ ár og maður mín í 1 ár.

Hava kúnna inni Mentanin er heilt øðrvísi har suðri enn norðuri í Moskva. Fólk høvdu kría-túr inni, og tey dyrkaðu grønmeti og fruktir fyri tað mesta til egna nýtslu. Fólk høvdu lítið og onki, so alt bleiv gagnnýtt. Tað sum gjørdi okkum kløkk, var, at heilt ungir dreingir, niður í 11-12 ár, drukku øl, eins og var tað soda-vatn.

Vit blivu skjótt partur av fyrisingini í felagsskapinum vit vóru í, har arbeiðið hjá okkum verður fyriskipað í Russlandi. Veðurlagið har suðri var vanliga sera gott, men tað kundi koma upp í 50 hitastig og frysta niður í 30 froststig, men tað var sjáldan.

Vit blivu eisini tætt knýtt til nógv fólk sum tíðin leið. Ein av teimum

var 42 ára gamla barnagentan hjá okkum. Ein onnur, eg var sera væl við, var vaksin upp í Grosnij í Tjetjenia, men hon var russisk. At byrja við hevði hon ikki orku til at tosa um kríggið, men sum tíðin leið greiddi hon okkum frá tí, ið henni hevði verið fyri. Hon hevði upplivað fyra kríggj í Grosnij. Tað hevði ávirkað hana nógv, tí tey høvdu havt tað so ringt. Tey høvdu lítið og til tíðir onki at eta. Familjan hjá henni fekk 15 litrar av vatni annan hvønn dag. Tað bleiv millum annað nýtt til at vaska blæur hjá lítla barni hennara. Tað síðsta kríggið var tað ringasta, tí tá visti tú ongantíð, hvar bumburnar fullu. Hini kríggini høvdu verið annarleiðis á tann hátt, at tú visti hvar í bardagin var. Tá fekk vanliga fólk vart seg betur. At enda noyddist hon at flýggja, tá vóru omman og mamman deyðar.

Guðrun saman við børnum

Fluttu til Moskva Vit fluttu til Moskva, tí tað var meira praktiskt fyri umsitingina, tí fólk, sum komu at arbeiða hjá okkum, komu gjøgnum Moskva, áðrenn tey vóru send á ymisk støð í Russlandi. Tað eru 12 milliónir fólk skrásett í Moskva, men hildið verður, at har búa 15 milliónir.

Har er stórur munur á fólk, nøkur eru yvirrik, men vit síggja eisini fólk, sum leita í skrellispannum. So er tað tey gomlu. Tey klára illa at lívbjarga sær við ta lítlu pensjónina tey fáa. So tey royna at fáa aðrar smávegis inntøkur, eitt nú við at leita eftir fløskum. Tað sær út til, at ein stórur partur av teimum gomlu búa einsamøll.

Tað eru eisini nógvir særdir hermenn at síggja í Moskva. Teir bidda til lívsins upphald. Fleiri av teimum hava mist limir í ymiskum orrustum. Har er eisini hópur av børnum, ið liva á gøtuni. Um-

framt eru tað rúsevnis- og rúsdrekkamisnýtarar og onnur við, sum búleikast undir opnum himli í Moskva, so har er stórur tørvur á hjálpi. Men tað eru ymiskir felagsskapir, ið royna at hjálpa, eitt nú við heilivági og lækna-hjálpi.

...og hin systirin í Venesuela

37 ára gamla Erla Petersen hevur verið í Venesuela í 5 ár saman við manninum, Ingvarð, og teirra trimum børnum. Men hví valdi Erla at fara til Venesuela?

"Tá eg var um 20 ára gomul, hevði eg hoyrt um nógv fólk, sum ikki høvdu hoyrt boðskapin um Harran. So eg helt, at tað var stórur tørvur á fólk, ið kundi boða Orðið. Og við tí fyrri eyga, fór eg í 1991 á bíbliuskúla í Onglandi.

Fyrstu ferð vit vóru í frumskóginum í Venesuela var í 1994. Tá vóru vit og hjálptu Símin og Daniu í Túni við at viðlíkahalda

ymiskt, ið trongdi til ábøtur. Tá komu vit at kenna nógv fólk av Yanomami-ættafólkinum. Men eg haldi ikki, at eg hevði væntað tá, at eg og Ingvarð skuldu gerast trúboðarar í frumskóginum í Venesuela, langt burt frá Føroyum.

Men vit fóru í venjing sum trúboðarar í USA. Í 2000 fluttu vit til Pouerto Ayacucho í Venesuela fyrri at læra spanskt. Tað er høvuðsbýurin í Amasonas landslutinum í Venesuela. Har búa um 70.000 fólk, og býurin er sera primitivur í mun til aðrar í Venesuela. Vit vóru har í 2 ár og lærdu spanskt, men høvdu tó farloyvi í 7 mánaðir.

Tann, eg kom at kenna eina best, var málhjálpari okkara, sum var ein eldri kvinna, ið nevndist Eneriqeta. Hon var fødd í Spania, men var flutt til Venesuela sum 9 ára gomul saman við foreldrum, men vit komu eisini at kenna nógv onnur har.

Í 2002 fóru vit út í frumskógin at arbeiða millum indianarnar í Yanomami-ættafólkinum. Vit blivu væl móttikin, tí tey kendu okkum væl aftur, hóast 8 ár vóru liðin, síðan vit vóru har. Har vóru vit í gongd við at læra Yanomami-málið, men blivu ikki liðug. Málið er sermerkt, men er ikki av teimum truplastu. Vit høvdu gott mót, sjálvt um hetta var tann minst framkomni ættarbolkurin í Venesuela.

Vit blivu partur av sjúkrahjálpinum, tí lækni var ikki altíð til staðar, og tað má sigast at verða blakaður út í nakað nýtt. Til vegleiðingar høvdu vit triggjar læknaðøkur.

Erla greiðir frá

Foreldrin hjá systrunum báðum Sólrun og Hanus Lómstein

Lívshættisligt at verða bitin av slangum

Tað ringasta var um fólklívu bitin av slangu, tí tá skuldu vit geva móttíft og antibiotíka. Um íkí, so var deýðin vísur.

Til tíðir, eru tað nógv, ið blíva bitin av slangum. Tá er umráðandi, at tey fáa hjálp skjótast gjørlígt, tí móttíft skal gevast innan eitt ávíst tímatál. Hjá teimum, ið búgva langt frá hjálpini, er tað enn meira vandamíkið at verða bitin av slangu. Tá er størri vandi fyri, at tey eru ov sein at fáa hjálp. Tá er onki at gera, og tey kunnu bara liggja og bíða, til tey doyggja.

Fólk vóru glað fyri, at vit vóru har, og vit føldu okkum vælkomnan. Tey flentu eftir okkum, tí vit dugdu íkí málið hjá teimum, tá vit komu. Teimum dámar sera væl at flenna eftir fólki.

Nógv illstøða

Har er nógv klandur millum bygdirnar. Tað kann vera mangt og hvat, klandrið snýr seg um: stolnar konur, rýmdar konur, ótrúskapur, stuldur o.s.fr. Tað er tó meira

fríðarlígt nú, enn tað var fyri 30 árum síðani. Tá kundi tað verða rættulígt kríggj millum bygdirnar. Tá búðu øll í bygðini í einum rundhúsi fyri at verja seg móti fígginda-sinnaðum bygðum.

Meðan vit hava verið heima í farloyvi, hava útlendskir trúboðarar mist loyvið at virka millum ættarbólkar í frumskóginum. So sum stóðan er nú, kunnu vit íkí fara aftur at arbeiða millum Yanomami-fólkið, og tað eru vit sera hørm um.

Systrarnar hittust í Føroyum

Í summar vóru so báðar systrarnar heima í Føroyum samstundis, og tað er fyrstu ferð í nógv ár, at báðar eru heima samstundis. Tær hava saman við sínum familjum hugnað sær saman við ætt, vinum og kenningum. M.a. vóru tær við í ættarstevnuni hjá Lómsteinættini, sum vit høvdu frásøgn frá í næstseinasta blað.

Vit ynskja teimum alt tað best framyvir.

Jona farin

Havi beint fingið deýðsboðini av vinkonuni, Jonu Henriksen, sum er farin 82 ára gomul. Hetta var óvæntað, tí eg vitjaði hana hósdagin í seinastu viku, og tá sýntist hon at vera heilt byrg, eftir at hon hevði leingi verið illa fyri. Men mánamorgunin kom hóttafall á Jonu, og hesa ferð gjørdist tað deýðin.

Tað fer uttan íva nógv at verða skrivað um Jonu, men her skal bert skrivast ein seinasta persónlig heilsan.

Fyrstu ferð, vit koma at hava nakað við hvørt annað at gera, var í 1979, tá vit eitt skifti sótu saman á tingi og sótu lið um lið. Síðan tá hava vit havt nógv samband. Vit hava ferðast í sama grannalag og hava ofta hitsst, og altíð fingi vit eitt gott prát. Jona var ein av teimum ekaðu javnaðarfólkunum av tí gamla slagnum, har drívmeigin var at bøta um hjá teimum veikaru í samfelagnum uttan at hugsa um egið gagn.

Hetta var hennara drívmeigi í øllum, hon fekst við, um tað var tingarbeiði, býráðsarbeiði, KFUK, skótar, ella hvat tað var.

Tey serliga hugnalígu minnini, eg havi um Jonu, var, tá hon kom inn á skrivstovu FFs at selja lutaseðlar. Íkí vildi hon troka seg fram, men hon visti, at her fekk hon íkí krakk. Hon plagdi at keypa eina ískøku við sær. So setti hon seg niður og gav sær góða tíð, meðan vit fingi ein drekkamunn saman við ísinum. Her fingi vit nógv prát saman, og tað fekst innlit í hennara langa lív og virki.

Eina ferð lá tað henni á sinni at fáa grein skrivaða í samband við, at tað vóru 100 ár síðan, at pápi hennara, Palli Henriksen, var føddur. Palli var serliga kendur sum býráðspoltíkkari í Havn, og drívmeigin hjá honum var tann sama sum hjá Jonu, tey veiku. Tað sama var annars galdandi fyri mammuna, Elisabeth, sum kanska meira enn aðrar konur var kvinnan aftanfyrir mannin.

Úrslitið hjá okkum báðum gjørdist ein fitt grein um Palla, sum kom í FF-blaðið 5. desember 2002, blað nr. 282, og sum fínt á okkara heimasíðu. Sama greinin kom í Sosialin nakað seinni.

Jona var ein av teimum trúföstu lesarunum av FF-blaðnum, og hon var altíð tilreiðar at dugna tí, um hon var biðin um tað.

FF-blaðið var eisini tað seinasta, sum vit høvdu saman. Fór framvið hjá henni hósdagin. Her lá blaðið opið. Segði við Jonu, at nú skuldi eg lesa greinina, sum var skrivað í samband við 80 ára dagin hjá Honnu Lisberg. “Ja, hetta var gott”, segði Jona, og hetta var tað seinasta, sum vit høvdu saman.

Tá Jona fylti 80 ár í 2004, helt KFUK dagin fyri hana. Tá fekk hon eisini at síggja, hvussu nógv ið vóru góð við hana og virdu hana. Tað hevði neyván dámt Jonu, um tað varð sagt, at

Jona var ein góð abbasystir!

Her síggja vit Jonu saman við systkinabarninum Gunnleivi Mouritsen

“har var høgur og lágur”. Fyri hana vóru øll líka. Men har kom ein hópur av fólki frá ymiskum “hornum”, sum Jona hevði havt samband við gjøgnum sítt langa lív.

Beint aftaná fór Jona á Ellisheimið, og hevur hon verið eitt “ljóspunkt” hjá teimum, sum búgva har.

Her skal eisini verða nevnt góða samskiptið Jona hevði við sína familju. Tað merktist altíð, hvussu høgt hon metti síni foreldur. Men tað sama var galdandi við systkin og teirra eftirkomarar.

Jona hevur verið veik seinastu tíðina, og hevur verið innlögð fleiri ferðir. Hon sá út til at vera við at koma fyri seg, men soleiðis skuldi íkí vera.

Men hinvegin hevur hon havt eitt gott og langt lív, og vit eru mong, sum eru takksom fyri, at vit komu at kenna Jonu.

ó.

BAADER

Vit hava eykalutir á goymslu og útvega teir, vit íkí hava.

Pf. Petur Larsen

Tlf: 44 41 74
Fax: 44 42 85

Citroen C2

Motorur: 1.4 bensín við 75 hk.
Koyrt: 13.000 km. Árg: nov. 2003

Íkí-roykjara bílur – hevur havt 1 elgara. Er sum spíldurnýggjur.
Útgerð: orig. alu-felgur, el-rútar, el-spegi v/hita, air-condition, veloursetur, orig. radio/CD, tókulyktir, fjárst. centrallás, hiti í setrum, v.m. Felgur við píkaðekkum fylgja við. Tlf. 21 19 96

Vit hava útgerðina

- Flóttírol
- Snurpunótir
- Botntírol
- Aliútgerð
- Rækjutírol
- Annað

VÓNIN

Høvuðsskrivstova:
Bakkavegur 22
530 Fuglafjørður
Telefon 474 200
Telefax 474 201

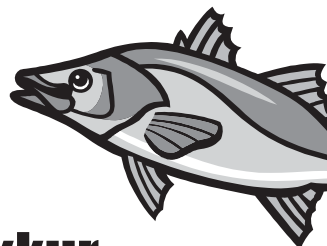
Tórshavn:
Vestara bryggja 12
100 Tórshavn
Telefon 35 43 91
Telefax 31 33 19

info@vonin.com - www.vonin.com

www.fiskimannafelag.fo

AGN

**sild
tobis
kúfiskur
makrelur
høgguslokkur**

...daglígt samband um alt landið

P/F KAMBUR

STRENDUR
telefon: 448095 · fax: 448744

Søgan um eina lundapisu: Nú fær hon lodnu í staðin fyri nebbasild

Tað er greitt, at støðan hjá bæði fugli og fiski er tengd at tí føði, sum er í havinum. Tí hava vit roynt at greitt frá gongdini á hesum øki, eisini sæð út frá einum fuglasjónarmiði. Vit hava fleiri ferðir í ár hitt fuglafrøðingin í Nólsoy - Jens Kjeld Jensen - og hava fingið staðfest, hvussu ónormal føðiviðurskiptini eru í havinum, og hetta merkist væl á umstøðunum hjá fuglinum. Her kunnu vit vísa til grein í blaði nr. 366, har greitt verður frá um lunda og eisini um drunnhvíta, sum er ein spennandi fuglur. Greinin finst á okkara heimasíðu.

Nógvur seiður

Vit hava nú verið í Skúvoy og kunnu greiða frá seinastu gongdini á hesum økinum. Her siga teir, at tað fyrst og fremst er munandi meira lív í sjónum nú. Tað sæst meira av lunda. Tað byrjar at minna um vanlig ár, men tó kemur alt ein heilan mánaða seinni enn vanligt. Eisini síggjast heilt stórar nøgdir av seiði. Tað eru ár síðani, at tað hevur verið so nógv av seiði í Skúvoyarfirði. Hetta skuldi boðað frá góðum upsa-fiskiskapi komandi árin. Nógv lív amar eisini annað til, og skúvoyingar hava sæð fyra døglingar út fyri bygdina seinastu tíðina.

Á vitjan í Skúvoy um dagarnar hittu vit fulgafrøðingin Berg Olsen, sum er kendur frá sínum frágreiðingum í bløðunum um fugl, og hetta gjørdi vitjanina í Skúvoy enn meira áhugaverda. Ein stórus partur av arbeiðinum hjá Bergi er at eygleiða fugl. Tíl hetta endamálið hevur hann gjørt sær støðir í oynni, har hann kann eygleiða fuglin við nútímans fremstu tøkni.

Hann hevur tvær støðir til hetta endamál. Onnur

er norðantil á oynni, har serliga lomvigi - men eisini álka, rita og havhestur verða kannað. Hin støðin er beint við bygdina, har lundi verður eyggleiddur. Hetta verður gjørt á tann hátt, at videokamera verða sett í 16 lundaholur, og alt, sum hendir í holunum, verður filmað. So ber til við eftirkanning - at síggja, hvussu ofta lundin kemur við føði til pisuna, og hvussu nógv hann ber í nevinum o.s.fr. Út frá hesum kunnu eisini fáast forvitnisligar upplýsingar um føðina í sjónum, sum er til taks hjá fugli.

Sum nú er, noyðist Bergur at fara á staðið at kanna upptøkurnar. Men tá - og um - Skúvoy fær breiðband, kann hann sita á skrivstovu í Havn og gera somu eyðleiðingar.

Lodnan bjargað lundapisunum
Lundi búleikast víða hvar í okkara parti av Norður Atlantshavinum. Longur norður ein kemur, tess størri er lundin. Lundi hevur altíð verið ein týðningarmikil føðikelda - bæði í Føroyum og aðra staðni við. Tað sigst, at í hungursárunum í Íslandi var einki mattrot í Vest-

Bergur Olsen og Tummas Frank við støðina skamt við bygdina í Skúvoy.

mannaoyggjunum, tí har var nógvur lundi. Hetta sigst eisini hava gjørt, at fólkið í oyggjunum í gomlum døgum var betri fyri kropsliga enn aðrir íslendingar.

Vanligi veiðuhátturin av lunda er fleyging. Men tað hevur eisini verið vanligt at draga lunda. Annar makin verður tikin saman við egginum úr holuni. Hin, sum eftir er, fær sær skjótt annan maka, og soleiðis bar so til - so við og við - at draga fleiri lundar úr somu holu. Men verða báðir lundarnir tiknir ísenn, kemur eingin aftur. Sum eitt stig at verja lundan er hesin veiðuháttur nú bannaður.

Lívið hjá eini lundapisu
Takkað okkara vitjan í Skúvoy kunnu vit í hesi grein hava eina sera forvitnisliga frásøgn um lívið hjá eini lundapisu.

Tað nýggja er, at ein for-

vitnislig broyting er hend, síðan vit frættu seinast. Tað er soleiðis, at høvuðsføðin hjá lunda er nebbasild, og tá ið hon svíkur, tekur lundin mest hvítingsbróðir. Lundi er góður "veiðumaður", og hann kann finna nebbasild heilt niðri á 50 metra dýpi, men hann veiðir tó vanligu bert niður á 15 m dýpi.

Hetta ger so aftur, at lundi í so máta er nógv betri fyri enn terna og rita. Terna stoytir seg bert 10-15 cm niður, og hon tekur ikki annað enn ternumurt og nebbasild til pisuna. Hon hevur tískil meira avmarkaðar veiðumøguleikar enn lundi. Rita er eitt sindur betri fyri enn terna, tí hon kann eisini veiða reyðæti og annað smátt djóraæti, men Bergur sigur, at bæði hesi fuglasløgini eru stak illa fyri, og einki er komið undan av pisum í summ-

Tað, sum hendi í ár, var, at bæði riturnar og ternurnar vurpu og vermdu. Men tá ið tað eru vánalig ár, so ríma tær ofta av eggnum, og pisurnar, sum koma út, doyggja sum heilt smáar. Onnur ár kunnu pisurnar doyggja, tá ið tær eru um at vera floygdar. Í summum doyðu pisurnar, stutt eftir at tær vóru komnar út.

Sum tey flestu vita, býr lundi í holum, sum hann grevur sær inn í bakkan, umleið ein metur til longdar. Hon um 10 cm í diametur úti við. Innast inni er hon 20 cm í diametur. Sjálvt reiðrið er fódrað við deyðagrasi og fjøður.

Her verpur lundin eitt egg, og her bølir hann egginum. Her búgva eisini bæði "foreldrini", og tá pisan er klakt, er tað upp-gávan hjá teimum at útvega pisuni so mikið av mati, at hon kann vaksa til, inntil hon kann fara úr

reiðrinum. Teir vaksnu lundarnir skulu eisini útvega sær sjálvum føði, og hetta gera teir við at "veiða" nebbasild og hvítingsbróðir. Tá lundin matar pisuna, tekur hon føðina úr nevinum á lundanum.

Er ov lítið av føði til bæði foreldur og unga, kann ungin í besta fall mistrívast og í ringasta falli kann hann doyggja í holuni. Hetta er tað, sum er hent seinastu árin, tá nebbasildin hevur svikið. Hví hon svíkur, er ringt at vita, men seinastu trý árin hevur hon eisini svikið í Norðsjónum, har veiða eftir nebbasild vanligu er ein sera stór veiða. Í ár er nebbasildin komin fyri seg í Norðsjónum, men tað hevur enn einki verið at merkt til hana á okkara leiðum. Tó siga fiskimenn nú, at teir síggja meira til nebbasild í troli-num til havs.

Lodnan hevur bjargað pisunum sum eftir eru
Vegna mattrot er stórus partur - helst meira enn helvtin, - av lundapisunum aftur í ár deyðar í hungri. Men nú er knappliga nakað heilt óvantað hent. Nú ber aftur til hjá lundanum at veiða, men tað er ikki nebbasild og hvítingsbróðir hann veiðir. Nei, tað er lodna, ella nærri sagt lodnuyngul, teir fáa. Hetta er heilt óvanligt og óvantað, ikki minst tá hugsað verður um, at lodnan tykist at vera burturi undir Íslandi í ár, og at stovnurin har verður roknaður at vera í eini kreppu.

Hetta merkir, at nú er støðan kanska ikki so vánalig kortini, og tær pisur, sum enn eru á lívi, kunnu nú fáa at eta, so tær kunnu koma so mikið fyri

Tað er í hesum húsi, at lundin verður eyggleiddur. Inni er teldan, har tað kann farast inn í hvørja holu at síggja hvat hendir har.

Her síggja vit eina lundaholu. Hon var vanligu ein metur djúp og úti við er hon um 10 cm í diametur. Innast inni er hon 20 cm í diametur. Sjálvt reiðrið er fódrað við deyðagrasi og fjøður.

seg, at tær sleppa “heim-anífrá”. Men øll henda gongdin er seinkað væl í mun til vanlig ár. Spurningurin er so, hvussu væl lundapisan er fyri at yvir-liva tað lív, sum væntar henni á víðum havi, til hon einaferð kemur aftur. Tað kann vera eitt sindur ivasamt. Lutfalsliga doyr nógv mest burturav fyrsta veturin, men av búfugli-num doyggja bert 5-8% á hvørjum ári.

Men støðan er nú kortini betri enn hon hevur sæð út til at vera. Pisan skal hava uml. 50 gramm av mati hvønn dag, og hon kann neyvan liva longur enn einar tveir dagar uttan mat. Sildberin ger sjálvsagt tað, hann kann, men tá illa stendur til, kemur hann bert aftur til ungan einar tvær ferðir um dagin. Men nú er staðfest, at teir flestu fáa einar 5 ferðir um dagin og onkur upp í 10 ferðir. Tann stóri spurningurin er sjálvsagt, hvussu nógv og hvat slag hann hevur í nevinum. Lundin veiðir bert tann heilt smáa fiskin, og tí kann hann hava upp til eina 50 smáar nebbasildir í nevinum ísenn. Í Noregi eru dømi um, at lundar kunnu taka upp til 80 lodnumurtar í senn.

Áhugaverdur fuglur
Um lundan kann sigast, at hann er ein sera áhuga-verdur fuglur. Hann kemur til Føroya á summarmála. Tá fer hann í holt við “høvuðsreingerðing” av holuni. Þorini halda saman og tey koma í somu holu ár um ár. Makarnir skiftast at bøla egginum einar 38-42 dagar, og pisan býr í holuni í 40-60 dagar alt eftir, hvussu nógv hon fær at eta. Her hugnar hon sær við at fara út um holuna viðhvørt at skvøtta. Hon livir upp til orðatakið um, at tað er ringur fuglur, sum drítur í egið reiður. Pisan fer út úr holuni, og vendir sær inn móti holuni, og so stendur sprænurin úr henni burtur frá holuni. Meira pisan fær at eta, tess meira skvettur hon.

Tá hon kennir seg nógvaksna til tað, stingur hon bara av til havs á náttartíð, og foreldrini koma heim til eina tóma holu, sum tað eisini sæst á myndunum. Tá ið pisan er farin úr holuni, takkar lundaparið fyri í ár, og makarnir síggjast helst ikki aftur fyrr enn teir mótast í lundalandinum komandi ár.

Pisuna síggja tey ikki aftur. Hon fer til havs, og eingin veit hvar hon er.

Vanliga kemur hon ikki aftur fyrr enn eftir tveimum til trimum árum.

Men tá eru framvegis tvey ár inntil hon fer at reiðrast. Hóast lundi er kynsbúgvinn longu sum 2 ára gamal, so hevur hann ikki tørv á at seta búgv í eini holu. Men so einaferð kemur pisan aftur í sama lundalandið, sum hon fór úr, og hvussu hon finnur sama staðið aftur, kann eingin greiða frá. Í umrøddu grein úr Nólsoy greiddu vit frá, hvussu lundapísur vóru sendar av landinum við flogfari og kortini funnu heim aftur í sama stað nøkur ár seinni. Ungi lundin finnur sær mat har mest føði er. Tá nóg mikið er av mati, eru stundir at sita í lundalandinum ella flúgva í lundaringinum, og tá er tað, at hann kann verða so óheppin at verða fleygaður, og tá er lívið liðugt hjá tí lundanum. Fleygatiðin er í juli og hálvan august. Men sildberin fær frið. Lundi við sild í nevinum verður ikki tikin. Teir vaksnu lundarnir flúgva annars beina leið til havs í síni leitan eftir føði. Teir flúgva ikki sum teir ungu fram við landi ella í lundaringinum, og eru tí ikki í sama vanda fyri at enda “í pottinum”.

Tá pisan er fyra, fimm ár finnur hon sær ein maka og tey grava so í felag eina holu, har tey kunnu reiðrast árið eftir, og tá byrjar henda søgan av nýggjum.

Lundi er ein hugtakandi fuglur. Tað er eitt serstakligt upplivsi at eygleiða luna í lundalandi, har hann stendur upp-rættur uttanfyri holurnar í hundrad- og kanska í túsundtali og skimast til høgru og vinstu. Tá minnir hann ikki sørt um fólk.

Hví er lodna nú?

Tað forvitnisliga við hesi søgu er lodnan. Serfrøðingar kunnu ikki uppá standandi fót siga nakað um orsökina til, at hon knappliga “dukkað upp”. Tað er okkurt sum bendir á, at lodnan eisini er aðrastaðni. Vit hava spurt Jens-Kjeld Jensen í Nólsoy. Hann kann ikki siga nakað fyri vist, men tað tykist at vera tað sama, tí í Nólsoy er framvegis lundi at síggja. Tað kann tó eisini vera at hesin lundin fær brisling úr Tangafirði.

Í hvussu er kann sigast, at náttúran er óforútsiglig.

Men kanska fara vit at frætta meira seinni um hetta.

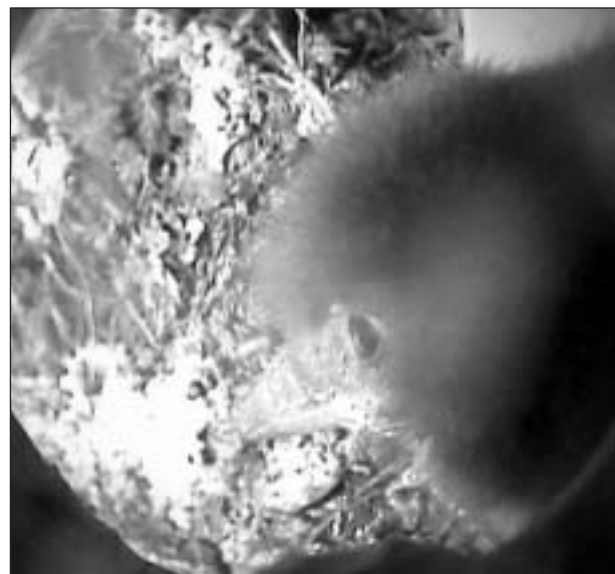
Her er sildberin á veg inn í holuna við lodnu í nevinum.

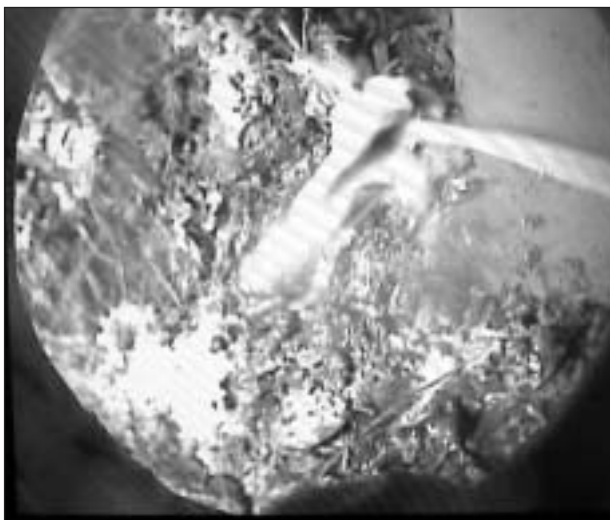
Her síggja vit pisuna inni í holuni.

Lundin inni í holuni.

Her er pisan farin útum fyri at skvøtta.

Her síggja vit sprænin frá henni.

Lundin upplivir tað sama sum fólk. Eina ferð eru børnini nóg vaksni til at flyta heimanífrá. Her er tað hent hjá hesum lundanum. Hann er nú komin heim við fiski í nevinum fyri at staðfesta, at pisan er rýmd!

Lundaland

MAN B&W Diesel A/S

Umboðið · Ernst Reinert

Alpaha Diesel motorar og eykalutir

Undir Glaðsheggi 10
FO-100 Tórshavn · Faroe Islands
Tlf: +298 31 33 84 · Fax: +298 31 30 64

ALT TIL ÚTRÓÐRARMANNIN

GUMMIBÁTATÆNASTAN hevur
tað, tú hevur brúk fyri

Vit hava gummibátin,
termodraktina, bjargingar-
vestin, handskarnar og
meginpartin av tí, tú
hevur brúk fyri.

útvaldar draktir
**Úr bert
499,-**

GUMMIBÁTATÆNASTAN

31 49 13

Mannaskarð 4

FO-110 Tórshavn

gbt@gbt.fo

www.gbt.fo

GRAPHMASTER TLF 227 000

Tær bestu og bíligastu loysnirnar uppá

GDMSS-Radioútgerð	Furuno/Silor/JRC/I-Com
Radar við ARPA og Plottara	Furuno/Simrad/JRC
Ekkolodd-útgerð	Furuno/Simrad/JRC
Sonara-útgerð	Furuno/Simrad/kaio-
Navigatíons-útgerð	Furuno/Simrad/JRC
Navigatíons Plottara	Furuno/MaxSea/Simrad, Sodena
Autopilot - stór og lítil skip	Furuno/Robertson/Sperry
Autopilot - til bátar	Timco
Satellite Kumpass - 3xGPS	Furuno
Satelitte - Navigation	Furuno/Simrad/JRC
Satelitte - Kommunikatíons	Furuno/T&T/Sailor
Satelitte - Sjónvarp	Applied/Sea Tel
Trol-sensorar og kabinet	Scanmar/Simrad
Gyrokumpass	Sperry/C-Plath/Anschutz

Sp/f Contrive Jsp Ltd.

FO-700 Klaksvík, Tlf.: 455244 - 214244, Fax: 456945

Søla og service:
Sjálvandi hava vit
útgerð til GMDSS
SYN og Service,
sum vit eisini gera

FFblaðið

BLAÐ VERKA- OG VEIÐIMANNA

Góður lesnaður - góður prísur

Gerst haldari av FF-blaðnum fyri bert kr. 250,- um árið

Vitja eisini heimasíðuna: www.fiskimannafelag.fo

FISKIMÁLARÁÐIÐ ROYNIR EFTIR LØGFRØÐINGI

Fiskimálaráðið er í lötuni á eini leið við stórum avbjóðingum. Burtur úr rúgvuni kann nevast arbeiðið at endurskoða lógina um vinnuligan fiskiskap, og arbeiðið at menna FAS-skipanina og evna til lóggávu á m.a. tilbúgv-ingarøkinum. Í hesum sambandi dyrgja vit í fyrsta umfari eftir einum lögfrøðingi, ið vil hava eitt avbjóðandi, áhugavert og sjálvstøðugt starv. Mynstrað verður skjótast tilber, men vit biða fegin eftir rætta viðkomandi.

Tekur tú kjansin, fært tú eitt starv við fjølbroyttum uppgávum í mennandi, yrkisligum umhvørvi. Hevur tú áhuga og áráði at taka lut í og ávirka umfatandi menningina, er Fiskimálaráðið rætta miðið.

Umsøkjarin skal hava lokið prógv sum lögfrøðingur. Umsøkjari, ið hevur staðið útbúgving sum búskaparløgfrøðingur ella bachelor útbúgving í lögfrøði er tó eisini vælkommin at søkja. Tú skalt duga væl at samstarva og eisini tora at vera í sjálvdrátti. Á brúnni í Fiskimálaráðnum starvast í lötuni ein lögfrøðingur. Komandi lögfrøðingurin fer fyri ein stóran part at ganga vakt saman við honum.

Høvuðsuppgávnar í starvinum eru at:

- veita landsstýrismanninum, deildum og stovnum undir ráðnum lögfrøðiliga ráðgeving
- fyrirreika lógaruppskot og kunngerðir
- viðgera kærur
- málsviðgerða lógarspurningar í fiski-, sjóvinnu- og tilbúgvingarmálum.

Starvið verður sett sum skjótast sambært sáttmála millum Fíggiarmálaráðið og Búskapar- og lögfrøðingafelag Føroya. Starvsøkið fatar um Fiskimálaráðið, stovnar undir Fiskimálaráðnum, Løgmannsskrivstovuna og onnur stjórnarráð.

Umsókn við avriti av prógvum, lívsgongdarlýsing og øðrum kann sendast til:

Fiskimálaráðið
Heykavegur 6
Postsmoga 347
110 Tórshavn

Umsóknin skal vera Fiskimálaráðnum í hendi í seinasta lagi mánadagin **11. september 2006 klokkan 12.00**. Meira fæst at vita um starvið við at venda sær til Marjun Magnussen, leiðandi lögfrøðing á telefon 35 30 30 ella umvegis teldupost til marjun@fisk.fo. Lýsingin sæst eisini inni á www.fisk.fo.

VIT DRAGA EINA LÍNU - VIT SETA SKYNSEMI Í HÁSÆTI - VIT VILJA VITA - VIT BRÓTA SLÓÐ

Fiskimálaráðið er eitt av sjey stjórnarráðum í miðfyrirsitingini, sum veitir landsstýrinum ráð, tryggjar baldgott grundarlag og ger bugskot til veruleika.

Landsstýrismadurin í fiskivinnumálum umsitur máløkin fiskivinna, sjóvinnu og tilbúgving. Fiskimálaráðið vegleiðir landsstýrismannin, soleiðis at avgerðirnar eru rættar og baldgóðar. Ráðið fyrirrekar lógir, kunngerðir og reglugerðir, og hevur eisini eftirlit við, at ásettar reglur verða fylgdar. Somuleiðis rokir ráðið samskipandi uppgávur innan máløkið hjá landsstýrismanninum, og tekur lut í millumlanda samráðingum, aljóða fiskiveiði- og sjóvinnufelagsskapum umframt norðurlendskum samstarvi.

Samrøða við Andreas í Tarti – 1. partur:

Síðurnar 9,
10, 15 og 16
kunnu takast
úr blaðnum

Andreas í Tarti:

Lívið hjá fiskimanni í 100 ár

Vit fara nú undir eina greinarøð, sum er grundað á samrøðu við Andreas Andreassen, í Tarti, í Oyndarfirði. Hann nærkast teimum 100 árunum, fyllir 1. desember, og hann hevur eitt ótrúligt minni og kann tí lýsa eina 100 ára søgu, sum hann hevur upplivað hana. Hann hevur so mikið at greiða frá, at talan verður um fimm partar tilsamans.

Tað er heldur ikki smávegis, hann hevur upplivað. Hann kann minnst og hevur havt samband við fleiri av teimum stóru fiskimannavanlukkunum í farnu øldini, sum t.d. Norðlýsið í 1922, Ernestina í 1930, Laura og Immanuel í 1932 og Neptun og Nólsoy í 1934.

Andreas er eisini merkisverdur sum persónur. Vit fara at loyva okkum at endurgeva tað, sum læknin hjá honum, Gunnar Bjørkman, sigur um hann: “Andreas er sannerligen en interessant person - och vad han varit med om!

Exceptionellt är det även att en man i hans ålder har den vitalitet som han har, minne o.s.v.!

Han utgör en av de mycket spännande personer jag har i mitt “persongalleri”!”

Andrias og Malfrid.

var ein lítil koyggja, útbygningur. Har stóð vatnbyttan, og ein sleiv hekk uppiyvir. Eins og aðra staðni var flagtekja, og tað lak altíð illa. Í ódnarveðrinum á heysti 1932 reiv tekjan, og húsfólkið fór oman til Poulinu og Kristian í Langagarði, meðan húsini vórðu umvæld. Tá fingu tey jarntekju, og hurðin varð flutt inn um. Ein útbygningur varð gjørdur til dur og spískamar. Hans var smiður, so hann arbeiddi við at smíða. Seinni varð ein skúrrur bygdur afturat omaneftir.

Mikkjal í Tarti arbeiddi í Íslandi, tá fyrri heimsbardagi brast á í 1914, og hann mátti fara heim við ongum oyra. Tá var neyðarstandur í húsnum. Men eina náttina droymdi hann nógvan fisk. Hann fór upp og inn á Sand at grava eftir nebbasild til agn og so til útróðrar. Tað gjørdist rokfiskiskapur. Tann dagin fekk Mikkjal 18 kr. fyri selda fiskin. Beint eftir kríggjð fór sildaprísurin upp í ein heila krónu stykkið. Hetta var stórir partur av eini dagløn tá í tíðini.

Har í húsnum, sum so nógv staðni, var tað so, at tá synirnir fóru til skips, royndu teir at bota um

Hendan samrøðan er gjørd í samstarvi við hansara ætt. Ein av hesum er systirdóttirin Freydis Poulsen, sum millum mangt annað hevur skrivað bókina Úr Oyndarfjarðar søgu. Tí fara vit eisini at nýta hesa bók sum partvísa keldu og fara at byrja við tí, hon skrivur um ættina í Tarti. Nógv av myndunum verða eisini úr bókini.

Annars fara vit eisini at hava søguligar upplýsingar um fiskiskap viðkomandi ár, og eru hesar m.a. tiknar úr bókaverkinum hjá Erlendi Paturssyni Fiskiveiða-Fiskimenn 1850-1939.

Lina, systir Andreas. Her er hon í føðingardeggi hjá Doru av Vatnsøyrum, sum er dóttir fyrsta reiðaran hjá Andreasi, Lórvíks Jóannes.

Í Tarti Samuel Mikael Andreassen, Mikkjal í Tarti, var av Hellunum, f. 25. februar 1874. Hann var sonur Andras hjá Sjúrdi við Gjógvará í Fuglafirði og Onnu Sofíu í Selvindi á Strondum. Av tí at Mikkjal misti mammuna, tá hann var 8 ára gamal, kom hann heim til Oyndarfjarðar til gummu sína, Onnu Mariu í Tarti at búgva, og har vaks hann upp. Tilkomin var hann húskallur í Tarti, men hann róði eisini út og var til skips um sum-marið.

Mikkjal giftist 11. november 1902 við Katrinu Anthoniussen úr Ansa-stovu. Mamma hennara

var hálv systir Andras á Hellunum, so tey vóru hálv systkinabørn. Katrina hevði tænt eina tíð yviri í Elduvík, men annars var hon nógv hjá Thominu og Jóan Paula í Hálvmørk.

Tey bygdu niðanfyrir bóndahúsini í Tarti. Húsini vóru liðug at fara í, tá tey giftust á mortansmessu. Ikki vóru tey stórir til allan barnaflokkinn, tey fingu, men har var lágur kjallari og loft. Tað var køkur við grúgvu og bíleggingarovni, sum gav hita til kamarið. Húsini stóðu oman og niðan við køks- og kamarsvindeygja heimeftir og stovu inn eftir. Úthurðin vendi eisini heimeftir, og dururin

Byggin Oyndarfjørður í 1920-unum.

Í Tarti, har pápi Andreas vaks upp.

Framhald á næstu síðu

umstöðurnar heima, har tey eldru ikki høvdu ráð til tey framstig, sum tann nýggja tíðin hevði við. Andreas keypti eisini mammu síni eina seymimaskinu. Fyrr hevði hon seymað alt í hond.

Børnini hjá Mikkjal og Katrinu vóru:
I. Hedvig, 1904-1934, giftist til Vágs við Tummas Johan Jacobsen 1906-1971. Hon doyði av havhestasjúkuni.

II. Hans, 1904-1957, ógiftur.

III. Andreas, f.1906

IV. Maria, 1908-2004, giftist í Íslandi við Gest Óskari Fribergsson, 1902-1982. Tey finga 5 døtur saman.

V. Matilda, 1909-2000, giftist til Kunoyar við Poul Jens Dam, 1903-1983. Tey finga 10 børn.

VI. Johanna, 1911-2000, giftist við Martin Sofus Poulsen úr Svináum, 1907-1995. Tey finga átta børn.

VII. Sigfred, 1913-2003, giftist við Margrethu Johansen í Klaksvík, 1920-1996. Tey finga eingi børn.

VIII. Olivia, 1915-2003, giftist til Kunoyar við Hans Jacob Jacobsen, 1915-1985. Tey finga átta børn.

IX. Kala, 1917-2000, giftist við Niels Jacob Nielsen í Heiðunum, 1915-2005. Tey finga fyra børn.

X. Lina, f. 1919, giftist til Miðvágs við Jóhannesi Ravnsfjall, 1918-1998. Tey finga fimm børn.

XI. Napoleon, f. 1921, giftist til Leirvíkar við Jensy Christiansen, 1924-1996. Tey finga trý børn.

XII. Arne, f. 1924, giftist við Elsebeth Malenu Høgnesen á Norðoyri, 1917-2002. Tey finga trý børn.

Fyrstu minnini
Nú koma vit til frásøgnina hjá Andreasi. Tað fyrsta er tað sum hann greiðir frá í bókini Oyndarfjarða søgu:

Tá eg var smádrongur, var ein klettur har norðuri, sum kei in er. Hann var fullur av tinnum. Tá brim var, losnaðu tær og vóru at finna í sandinum heiman fyri Stóra. Har gingu vit so og gníggjaðu tær saman í myrkrinum um kvöldarnar, og tað gav

Fiskafólk niðanfyrri neystið hjá Mikkjali í Tartí. Niklas í Heiðriksstovu, Olevina á Grunnlendi, Ella á Breyt, Fugloy-Anna, Heini í Mórastovu, Sanna á Bakka, Polonia, Levi hjá Gustu, Jona Klein, Hansa Gaard og Jógván í Kinn.

Samferðslan fyrra partin av undanfarnu øld. Bátur lossar Pride.

neista frá sær.

So koma vit til støðna. Har vóru tveir stórir steinar, sum kallast Vælferðarsteinar. Tað bar til hjá báti at lenda ímillum. Tá eg var ungur, hevði ein maður her í bygdini skotið tann norðara steinin. Tá menn komu aftur av útróðri, vóru teir óðir, tí teir trúðu uppá, at steinarnir høvdu eydnu við sær. Annar stendur eftir enn og er hetta nú ein lítill steinur.

So er tað har, sum teir plagdu at kasta fiskin upp. Har var ein hella tætt sunnanfyri støðna, og har var ein hylur, sum vit kalla Músahylur. Hann var so djúpur, at ein gamal maður, Andreas Petersen á Fløttu, segði seg minnast, tá hann var smádrongur, at tá teir kastaðu fisk í hylin, brúktu teir ár at

taka hann upp aftur við. Tá eg var smádrongur var tað fótalunn, teir brúktu. Nú er hann sum eitt vaskifat, so nógv er hellan slitin. Tætt við har var ein hylur, sum kallast Krabbahylur. Tað var spæliplássid hjá okkum, tá eg var smádrongur. Hann var djúpur, og tað vóru nokk so stór skip og bátar, sum vit floyttu har. Nú er næstan eingin hylur eftir.

So var tað fram við bakkanum inn eftir, sum vit kalla Bakkavegur. Har vóru stórir teigar niðanfyrri. Har varð sligið og hoyggjað, sátubørn í sátubørn plagdu at standa har.

Um veturin lupu vit skalv. Vit gjørdur okkum renningarlop frá gøtuni og omaneftir. Her legðist so nógvur skalvur undir

bakkanum. Hetta er alt farið út á sjógv nú.

Innanfyri Hálvmørks-handilin, niðanfyrri vegin, stóð ein stórir steinur, og fyrr hevði bóndin í Tartí ein hjall standandi har. Hann stóð niðanfyrri steinin, og tað var enntá gingið inn niðanfyrri hjallin.

So var tað neytini. Meginparturin var heima í bygdini, í Sjóvartúni, sum vit kalla. Tey gingu inn gjøgnum fjørna og komu upp um Kamarsá. Tey gingu niðan har og so inn eftir gøtuni. Hans Marius Eidesgaard segði, at í gamlar dagar róku teir neytini líka inn um Víkar, tástani komu tey upp. Har vóru stórar heimrustir, tá eg var smádrongur. Stórir teigar vóru til heimrustir, og har var ein garður millum heimrustirnar og

Mikkjal í Tartí, pápi Andreas.

bøin. Helst hava tey rikið neytini gjøgnum heimrustirnar.

Andreas minnst sum 4 ára gamal Síðan greiðir Andreas frá tí fyrsta hann annars minnst:

Tað var á vári 1910. Ein mammubeiggj mín, Johan Andreas, var við Lalla Rock, sum var ein skonnart. Teir komu inn á Funningsfjørð ein leygardag. Ein elduvíkskingur, Johan Haraldsen, førði hana, og bestimaður var Heini Petersen í Hoygarðshúsi. Teir skulu koyra seglini niður í allarfinasta veðri inni á grunninum á Funningsfirði. Johan Andreas tekur í afturfallið á seglinum, og hann verður slongdur fyri borð og druknar. Hetta minnst eg væl. Báturin hekk úti, kortini eydnaðist ikki at bjarga honum.

Eg minnst hetta eisini av tí, at hann klipti mær

tann veturin. Eg vildi ikki verða kliptur, og hann gav mær lummaurið at spæla við. Hann var nýgiftur, 25 ára gamal. Hilda dóttirin var háltársgomul, tá pápin doyði.

12 systkin

Vit vóru 12 systkin, og eg var nummar 3. Nr. 4 kallast Maria. Hon fór til Fuglafjarðar til ein pápa-beiggja mín, sum búði við Gjógvará. Har vaks hon upp og giftist seinni til Íslands. Hon doyði næstan 97 ára gomul.

Ein kann undrast yvir, hvussu so nógv systkin kundu rúmast í einum eftir nútíðini lítlum húsi, sum neyván hevur verið størri enn 40 kv. metur. Har var ein lítill stova og loft. Fleiri svóvu í somu song. Ein song var í køkinum. Hon var gjørd soleiðis inn í køkin, at vit lógu ofta trý í henni. Sum eg minnst, svav eingin uppi á loftinum, tá vit vóru smá. Tað var ikki, fyrr enn vit vórðu vaksni, at farið var uppá loft. Trægólv var, men fyrst eg minnst húsini vera bygd, var moldgólv. Her var eisini grúgva, og tað var grúgva í helvtini av húsunum í Oyndarfirði, tá eg var smádrongur. Tað vóru 44 hús, og 22 høvdu grúgvu ella fyrstað og moldgólv.

Katrína í Tartí, mamma Andreas.

Pápi var sjómaður Pápi var sjómaður, og tey

Á ferð í Skúvoy

Vit á FF-blaðnum eru á hvørjum sumri runt landið og vitja nakrar av út-oyggjunum og kunnu vit so greiða frá, hvussu gongdin er á hesum vitjaðu plássunum.

Í seinasta blaði greiddu vit frá okkara vitjan í Svínøi og á Kirkju, og nú hava vit so aftur verið ein túr í Skúvoy.

Fyrst skal verða sagt eitt sindur um ferðasambandið. Tað liggur væl fyri at fara til Skúvoyar ein leygarmorgun og koma aftur seinnapartin. Farið verður við bussi av farstøðini í Havn kl. 8.10 til Gomlurætt, og tað tekur síðani ein hálfvan tíma at sigla yvir um til Skopunar.

Haðani tekur tað eina løtu at koyra til Sands, og síðan ein hálfvan tíma at sigla við "Sildberanum" til Skúvoyar, hagar komið verður stutt eftir kl. 10. Møguleiki er at fara somu leið avstað aftur kl. 17, so tað eru 7 tímar at brúka í oynni.

Sum ferðandi við strandferðsluni er torført at skilja, at henda ferðingin skal taka so nógv longri tíð enn neyðugt er. Tað tekur ikki meiri enn eitt korter at koyra úr Havn til Gomlurætt. Hóast hetta fer bussurin av farstøðini heilar 35 minuttir áðrenn skipið fer av gomlurætti. Hetta hevur so við sær, at ferðafólkini skulu bíða í minsta lagi eitt korter á

Gomlurætt, áðrenn tey sleppa víðari. Eitt korter kann vera rættiliga langt ein leygarmorgun!

Tá farið verður heim aftur, er bussurin av Sandi í Skopun kl. 18.00, meðan ferjan ikki siglir fyrr enn kl. 18.30, so her fer eisini ein hálfvan tíma at bíða. Tað er vist, at hetta skapar í hvussu er ikki áhuga hjá ferðafólki at nýta Strandferðsluna, um nakar annar møguleiki er, og her gongur eisini sjón fyri søgn, tí bussarnir koyrdu so at siga tómir.

Sagt varð, at hetta var tað vanliga. Onkur hevur roynt at tosa við strandferðsluna um at fáa eina lagaligari ferðætlan, men

hetta varð als ikki svarað til.

Stuttligt at koma til Skúvoyar

Annars er tað altíð stuttligt at koma til Skúvoyar at hitta kenningar og skyldfólk. Vit kunnu tosa um okkara felags forfedrar úr Norðragøtu, har fyrstu felags skyldfólkini komu til Skúvoyar í 1845, og har somu nøvnini ganga aftur í ættunum í Skúvoy og Norðragøtu. Ja, tá var Skúvoy ein oyggj, fólk fluttu til. Hagar fóru ikki færri enn fimm systkin og eitt dupult systkinabarn úr Gøtu og Leirvík, sum greitt er frá í blaði nr. 343.

Nógv fekst burtur úr hesum degnum, m.a. frásøgnin um lundan, sum stendur aðra staðni í blaðnum.

Tað gongur framvegis afturá Tað er annars hugstoytt at síggja, hvussu tað framvegis gongur afturá í Skúvoy eins og hjá øðrum líkandi oyggjum og bygðum.

Hildið verður, at nú eru færri enn 30 fastbúgvandi fólk í oynni. Tað eru bert fá ár síðani, at talið var tvífalt og uppaftur longri síðani búðu enn fleiri her.

Í skúlanum ganga tvey børn, og skjótt verður

einki barn í skúlanum, tí einki fastbúgvandi barn undir skúlaaldur er í oynni, so hetta kann bert ganga ein veg. Tað eru tó nøkur ungfólk, sum koma til oynna. Hetta eru ung, sum hava tilknýti til Skúvoy. Ofta er tað so, at genturnar í oynni finna sær drong og mann aðra staðni frá og flyta úr Skúvoy, meðan dreingirnir ikki finna sær gentu ella komu, sum vilja búgva í Skúvoy.

Men øll vilja fegin koma í oynna at vitja, og hetta er eisini hugaligt, hóast tað ikki beinleiðis gevur grundarlag fyri vøkstri.

Framhald á næstu síðu

Feðgarnir Finnbjørn og Grettir Valdmanson. Finnbjørn er skipari á nótaskipi, og er komin suður at taka eina hond.

Eini kend hjún eru Elisabeth og Tummas Frank Joensen, sum royna at menna ferðavinnuna í oynni við at taka ómóti gestum.

Jóan Petur Kjartansson, gamal fiskimaður, er skipari á Sildberanum.

Bygdahandilin er har fólkikið kemur saman. Her síggja vit Meinhard Hentze við kassan. Uttast t.h. sæst Brandur Jensen, sonur Hanus sum m.a. byggi "Dianu Victoriu" hjá Ova. Hóast Brandur ikki býr fast í Skúvoy, dámar honum væl at koma higar.

Framhald av síðu 11

Sigmundur Brestisson hevur sjálvsagt fingið minnisvarða í heimbygðini. Her er hann avmyndaður sum smádrongur.

Ungdómur í Skúvoy, Leivur, Andrew Emil og Kjartan.

Í bygðini er handil, posthús og kirkja, men vinnuligt virkseimi er so at siga einki. Fyri nøkrum árum síðani varð ein bátahylur gjørdur, og ætlanin var at hann skuldi geva grundarlag fyri útróðri. Men bátahylurin er so illa konstrueraður, at tað javnan - á ávísu ættum - er neyðugt at draga

bátarnar upp. Tá er lítil nytta bátahylinum. Í nýggjari tíð hava royndir verið gjørdar at virka útróðrarfisk, men hetta bar als ikki til.

Tað átti at verið grundarlag fyri landbúnaði, men eingin kúgv er eftir í Skúvoy.

Nú hevur Sigmundur Brestisson fingið sín minn-

isvarða í oynni. Hetta er tann triði minnisvarðin, Sigmundur hevur fingið í summar, meðan Torbjørn Jacobsen og gøtumenn annars framvegis bøla yvir ætlaða minnisvarðanum yvir Trónd í Gøtu!

Møguleikar hjá ferðafólki
Tikið verður ímóti ferða-

fólki, men talan er næstan bara um føroyingar. Sunnudagin eftir, at vit vóru har, skuldi ein stórur bólkur koma á útferð, og hesi fingið ein góðan dag. Ferðavinnan kundi vist givið munandi meira av sær, um skipað varð fyri bólkaferðum, har fólk kundu melda seg til. Allar royndir vísa, at fólk vilja fegin

gjalda fitt av peningi fyri slíkar upplivingar.

Royndir verða gjørdar at økja um trivnaðin, m.a. við at gera eitt spæli- og ítróttarpláss. Hetta er so eitt stig rætta vegin.

Ein slíkur dagur gongur skjótt. Farast má inn á gólvið hjá flest móguligum skyldfólkum. Nógvar er at práta um, og nógvar

ætlanir um at menna oynna eru á lofti. Skúvoyingar hava ikki givið upp og vóna framvegis, at gongdin fer at broytast.

Vit ynskja skúvoyingum alt tað besta. Tað verður ein stórur saknur, tá ið slíkar livandi oyggjar ikki longur vera at koma til.

ER TÍTT AVKAST EIN BÝUR Í KINA?

Føroya Banki bjóðar tær nú at gera iløgur í lánsbræv, sum fylgir gongdini hjá russiska, kinesiska og turkiska gjaldoyranum.

Keypskursurin er ásettur til kurs 103. Íløgan er trygg, tí um gjaldoyruni ikki styrkna í 2 ára tíðarskeiðnum, fæst ilagdi peningurin aftur fyri kurs 100.

Útlit eru til, at gjaldoyruni í Russlandi, Kina og Turkalandi styrkna mótvegis evruni og dollaranum í framtíðini.

- Verður samlaða avkastid í gjaldoyrakurvuni millum 0 og 20 prosent, verður ilagda upphæddin útgoldin fyri kurs 120.
- Verður samlaða avkastid í gjaldoyrakurvuni tað sama sum 20 prosent ella hægri, verður alt avkastid útgoldið.
- Við ongum avkasti ella vinkandi gjaldoyrum verður innfriingarkrusurin á 100 útgoldin.

Vend tær til ein av okkara iløguráðgevum og fá meira at vita um PLUS 3 Valuta 2008. Fá eisini meira at vita á www.foroyabanki.fo. Tíðarskeið: 9. okt. 2006 – 9. okt. 2008.

FØROYA BANKI

100 ár – yngri enn nakrantíð

Starvsfólk til nýtt pensjóns- og lívstryggingarfelag

Eitt nýtt felag er undir stovnan, sum skal tryggja føroyingum betri pensjónir og lívstryggingar. Í hesum sambandi sóknast vit eftir dugnaligum og framfýsnum starvsfólkum til sølu og ráðgeving í nýggja felagnum.

Sum starvsfólk verður tú við til at leggja lunnar undir og menna tað nýggja felagið, ið fer at endurnýggja føroyska marknaðin við pensjónum og lívstryggingum. Tú verður sostatt ein lyklapersónur í eini fyrirkøku, ið hevur sett sær stór mál.

Krøv og førleikar

Hevur tú viðkomandi útbúgving og royndir innan lívs- og eftirlønartryggingar? Hevur tú starvast í figgjarvinnuni? Ella hevur tú aðra viðkomandi handilsútbúgving? So er tað kanska tær, vit hava brúk fyri. Vit hava tørv á fleiri fólki til sølu og ráðgeving.

Tað er umráðandi, at tú ert tænaðsinnað/ur, hevur góð samráðingarevni og hevur handilsligan hugburð. Tú skalt vera fyrirkomandi, hava góð samstarvsevni og duga at arbeiða sjálvstøðugt og í toymum.

Vit bjóða

Nýggja felagið kemur at bjóða sínum viðskiftafólkum eina munadygga pensjónsskipan. Felagið vendir sær til øll, bæði bólkar og einstaklingar, ið hava tørv á pensjóns- og lívstryggingum.

Dentur verður lagdur á einfaldar og fjølbroyttar tænaðstær, so at viðskiftafólk fáa sum mest burtur úr síni samansparing. Innlit og gjøgnumskygni eru grundleggjandi virði; kundin skal vita, hvat hann fær, hvat hann rindar fyri, og hvussu peningurin verður umsitin.

Vit bjóða eitt spennandi starv, sum í stóran mun snýr seg um nýskap. Tú sleppur at arbeiða breitt, fært ávirkan og nógvar spennandi avbjóðingar.

Løn- og setanarviðurskifti

Starvið verður sett skjótast til ber, og lønin verður avtalað í samsvari við royndir og førleika.

Vilt tú vita meira um størvini, kunnu spurningar setast Mortani Poulsen, stjóra, á telefon 345502 ella teldupost mp@trygging.fo.

Umsókn og freist

Umsóknir við lívsgongdarlýsing (CV) skulu vera okkum í hendi innan 15. september. Allar umsóknir verða viðgjørdar í trúnaði. Send umsóknina til:

Tryggingarfelagið Føroyar
 att: Starvsfólkadeildin
 Kongabrugvin, Postboks 329
 FO-110 Tórshavn
 Ella teldupost: starvsfolkadeild@trygging.fo

Grønlandstíðindi

frá Kára við Stein

20. august

Tað eru 6 stig í dag og lot av suðri við regni. "Qaqatsiaq", "Regina C" og "Polar Amaroq" eru inni í Nuuk og og landa. "Qaqatsiaq" og "Polar Amoroq" skifta yvirmenn, nú teir eru inni.

"Polar Natarnaq" er inni her og landar í dag; tað eru sekkir, sum teir landa. "Lómur" er eisini inni og landar gott 90 tons.

Síðan reinsdjórajaktin byrjaði her í august, hevur viðrað illa. Onkrir dagar hava verið til vildar, men teir eru fáir. Toka hevur ligið í fjøllunum, og so hevur tað regnað í langa tíð og ófantaligt hevur verið í sjónum.

Laksafiskiskapurin við gørnum er byrjaður, og tað vísir seg, sum at teir fáa nógvan laks. Tað er einki virki, sum tekur ímóti laks, men teir hava loyvi at selja til barnagarðar, ellisheim og sjúkrahús, men eisini til privat. Støddin er um 2-3 kg laksar, onkur minni og onkur størri.

21. august

Stilli og toka, smáregn.

Tann lítli kanadiarin, "Newfoundland Martin"

"Akamalik" kom inn í morgun at landa, teir hava knapt 400 tons inni. Teir skulu inn til Nuuk 28. august at skifta manning.

"Markus" er inni í Nuuk og landar fulla last.

28. august

+ 6,4 stig og lot av suðri. Vit finga ein nýggjan

(gamlan) trolara í flotan her í Sisimiut fríggjadag. Tað er gamli "Lutvik" úr Manitsoq, sum er keyptur higar til býin. Hann hevur fingið navnið "Annunguuaq II" og skal fiska og ísa rækjur í kør, sum teir á "Lómi" gera. Sum eg skilji, so tekur "Anninguuaq" fleiri kør enn "Lómur".

Teir rokna við at vera klárir at fara fyrsta túrin mikudagin.

"Akamalik" er inni í Nuuk og landar í dag.

29. august

Pluss 6,9 stig og lot av suðri. Ja, nú er ein mánadur til Mikkjalsmessu, tá veðurlombini verða tikin. Ta tíðina gloymi eg ongantíð, og tað er ein stórir saknur hjá mær, nú tað bert eru minnir.

Tann lítli kanadiarin, "Newfoundland Martin", kom inn at landa svartkalva í morgun. Teir hava fulla last, umleið góð 50 tons. Tað er ótrúligt, at tað kann vera umborð á hasum lítla skipinum. Hann er minni enn oljukaiin, sum vit kalla hana, og so er hann tann næsti báturin, sum hevur verið her og landað, har motorurin liggur frammi undir bakkanum og útstøðið er í formastrini.

"Natarnaq" er inni í Manitsoq og landar í dag.

31. august

+ 4,8 stig og stilli. Kanadiarin, "Newfoundland Tradition" er inni og landar svartkalva í dag. Hann er so at siga tað sama skipið sum "Newfoundland Martin", teir líkjast báðir.

"Regina C" er inni í Manitsoq og landar, har er alt fult hjá teimum, gott og væl 530 tons eftir 12 døgum.

1. september

Pluss 4,2 stig og toka. "Polar Natarnaq" kom inn at landa í dag.

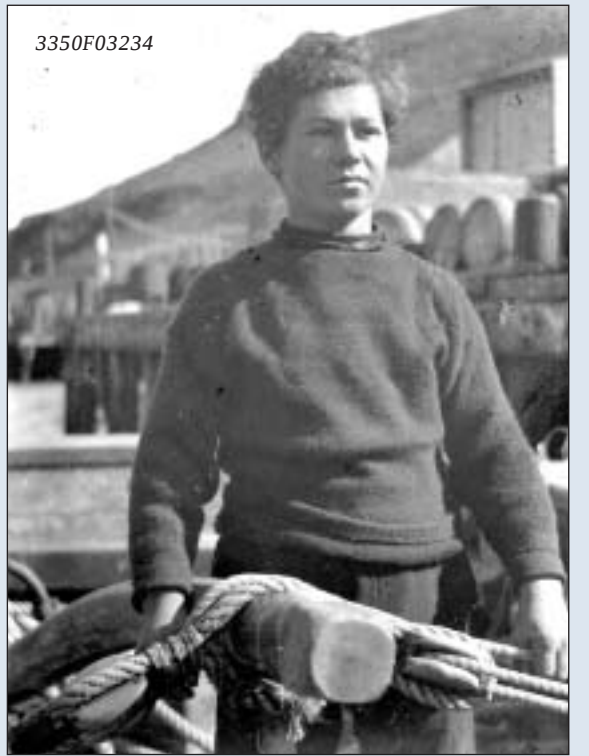
Manningarmyndir

Vit hava fingið hendur á fleiri gomlum myndum við fiskimonnum. Vit vilja fegin frætta, um nakar kennir menninar á myndunum. Tað er Føroya Fornminnissavn, ið eigur myndirnar.

3350F03233

3350F03234

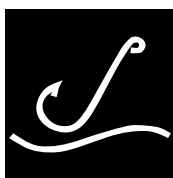
**Vit hava stórt úrval
av fiskireiðskapi
til línu og snellu**

Svøvlalínu frá 3,5 til 9 mm. Tit avgera sjálv, hvussu langt skal vera millum svøvlarnar.

Húkar í ymsum støddum og sniðum. Rippaðir og órippaðir. Teymar frá nr. 4 til 20 í fleiri litum.

Eisini eru handlarnir fullir av klæðum til sjó- og arbeiðsfólk. Frá innast til uttast.

TEYMAVIRKIÐ
FO-620 Runavík · Tel. 473000

SNØRISVIRKIÐ
FO-700 Klaksvík · Tel. 455254

GLÆMAN
FO-100 Tórshavn · Tel. 318600

FF-blaðið
www.fiskimannafelag.fo

Gerst haldari fyri bert
kr. 250,-
um árið

Ring 31 15 69 ella send ein
t-post til ff-blad@post.olivant.fo

Framhald av síðu 10

fyrstu árin var hann til lands á Bakkafjørðinum í Íslandi. Hann var saman við pápabeiggja, Sjúrða við Gjógvará í Fuglafirði. Eg kann minnst í 1914, tá kríggið breyt út. Tá komu teir heim orsakað av krígunum við ongum oyra í inntøku. Tá hava vit verið sjeystkin, og tað yngsta var nýføtt.

Ikki sýru í vegg, men liðu kortini ikki neyð. Ikki var heldur sýra í vegg, t.v.s. eingin jørð var í húsinum, sum annars var álitið hjá nógvum.

Vit kundu ikki altíð eta okkum mett av gróni. Men tað var kókað súpan og greytur til nátturða, so eg kann ikki siga, at man leið nakra neyð kortini. Men tað vanligi var, tá eg var stórrur smádrongur, at kóka tvær ferðir um dagin. Man fór jú á seiðaberg, og so varð seiður kókaður um kvöldarnar. Vit høvdu onga kúgv, pápi átti einki, ikki so frægt sum ein seyð. Vit plagdu at fáa ella keypa mjólk. Eg minnst, tá vit plagdu at ganga eftir mjólk serliga hjá Zakarisi undir Kuldarasteini. Eg og Hans bróður hava verið einir 4 ella 5 ára gamlir. Tá plagdi tann gamla mamma Zakaris at siga, hon var blind: "Nú koma tøvubeiggjarnir". Tað var kallað í Tøvuni, har sum pápi bygdi í Tartí. Vit eru ikki uppvaksin við mjólk. Teir plagdu at siga við siropsvatni, tað hevði man ráð at keypa. Tað vóru fleiri hús, sum ikki høvdu kúgv. Tey, sum áttu ein gyllin, kundu kanska hava kúgv við at kasta saman við onnur, so at gerði blivu lögð saman. Tí fekk bygdin hatta gerði, sum kallast Fløtugerði. Tað var í teirri tíðini, tá abbi mín fekk gerði. Tá fingur teir havt kúgv.

Fyri at kunna seta niður epli mátti hann biðja bøndurnar um loyvi at velja, og gjarna vístu teir honum á mosabø.

Fóru á flot

So blíva vit eitt sindur eldri, 11-12 ára gamlir. Pápi átti ein bát saman við Zakarisi, og vit báðir brøðurnir plagdu at brúka hann um summarið. Hann lá bundin inni í Kós, sum vit kallaðu. Tá var nógv betri veður enn nú. Vit fóru so á flot, tá fiskurin var breiddur, sum vit plagdu at gera sum smádreingir, og vóru á floti inntil lagt varð saman, og man fekk onkrar fiskar. So man kann siga, at fiskurin varð kókaður tvær ferðir

Børn og vaksni dansa uttanfyri skúlan í 1911.

Fiskafólk inni í Víkum.

Oyndarfjørður í 1911, tá Andreas var 4-5 ára gamal.

um dagin, so man livdi mest av fiski.

Maturin

Mamma plagdi at gera livurmagar og livurhøvd. Hetta seinna var livur, sum varð koyrd inn í smáknokkarnar av fiski. Tá tað var kókað, skildi hon burtur úr og hakkaði tað saman við fiski. Sum tað smakkaði væl. Tað

fingur vit nógv av. Livurmagi var fiskamagi, har livur var fylt í, bundið var fyri endanum og so kókad. Tá varð livurin skorin sum flísar, hon var góð tá í tíðini, tá var eingin sandmaðurkur í. Tað smakkaði væl, so vit hava fingið nógv av tí.

Tað var nógvur seiður. Ein serlig viðgerð var kamsseiður. Seiðurin varð

sprongdur og ikki krúvdur oman. Innvølurin varð kroystur úr, og mamma plagdi at koyra livur og deiggj av rugmjøli í seiðin. Síðan var kókað, og hetta smakkaði sera væl. Men mamma hevði altíð eggfuglar, bæði hønur og dunnur. Og tað, tey ótu, var ruskið frá døgurðanum. Til eitt slíkt stórt húsarhald mátti vera nógv-

ur døgurði, og so var nógv rusk eisini hareftir. Man tað vera so, at kúrtur hava somu eginleikar sum menniskju? Eg kann minnst, at ein hønna var, sum allar hinar hønurnar tyktust at hata. Hon slapp ikki at eta saman við hinum. So plagdi mamma at seta seg at geva hesi hønna serstakliga.

Fyrr í tíðini vóru eisini gæs í Oyndarfirði, men tær vórðu avsagdar um aldaskiftið á eini granna-stevnu, áðrenn mína tíð. Tær munnu hava oyðilagt velturnar. Tað er so bleytur bœur. Eg minnst bóndahúsið í Tartí, tey høvdu eisini gásarhús innanfyri gamla Tart.

Fiskaarbeiði

Sum børn arbeiddu vit eisini fisk. Tað kom nógvur saltfiskur upp á land. Tá eg var smádrongur, komu nógvur sluppir og landaðu saltfisk í Oyndarfirði til turkingar. Eg meini, at tað eina árið vóru 1.800 skipund virkað í Oyndarfirði gjøgnum fjørna. So her var nógv arbeiði, og hetta skuldi verið eitt av teimum frægastu plássunum í Føroyum í so máta. At boða til arbeiðis varð flaggið koyrt upp um 5-6 tíðina um morgunin. So komu tey, sum tað bar til.

Tað vóru fleiri hús, har sum eingin sjómaður var, so tey livdu alt árið av lönini, sum tey fingur. Eg meini, at fyrst eg minnst fekk konufólkið 15 oyru um tíman og mannfólkið 25 oyru. Tey, ið arbeiddu í fiski, fingur lönarseðlar, sum tey fingur vørur fyri í handlinum. Viðhvørt tóku tey fisk fyri akkord. Tey vaskaðu og turkaðu hann inni í Laksá.

Børnini, sum arbeiddu, fingur lítið og einki. Tey kundu fáa eina søta keks ella eitt kramarhús av bomm. Tað vóru ikki nakrir pengar.

Mamma var bert onkurtíð í fiski. Hon hevði nógv mikið at gera heima. Pápi var sjómaður. Eg kann minnst sum smádrongur, at eg vaknaði ofta av hosta. Man hostaði nógv meira fyrr enn nú, tí man gekk vátur um beinini. Tað var rotuskógvar og trætuflur. Á vetri máttu vit ofta ganga í krapa, tí bleiv man fuktigur. Eg kann minnst tíðliga á morgni í køkinum. Tá sótu tey, mamma bant, og pápi spann. Tað var nógv at seyma, men mamma hevði tó ikki seymimaskinu frá byrjan av. Eina slíka keypti eg mammu eftir, at eg var farin til skips. Men vit høvdu eina syrsku her, sum var

Hans Marius Eidesgaard, gamli lærarin, ið lærði oyndfirðingar góðan málburð.

slektað úr Rituvík, hon kallaðist Trina f. Petersen, gift við Sámali á Breyt. Tey vóru barnleys. Hon seymaði fyri fólk. Mangt plaggið seymaði hon, men hon mundi fáa lítið fyri tað. Hon var eisini eitt so deiligt menniskja. Eg minnst, at hon seymaði kepparnar til mannin, sum hann brúkti.

Hugleiðingar um torv

Tað var ein gøta undir Breytahjalla, sum kallast Sniðgøta. Hon gekk tann vegin, har sum gerðini eru og fram á Snið. Hetta var, tá komið var upp á Heltnina. Har var ikki gangandi, tá tað var frost. Har er ein kelda sum kallast Dávakelda. Hon er nakað omanfyri gerðið hjá Henry Klein. Tað er mangan, man hevur drukkið vatn har. Nakrir mans høvdu torvheiðar har. Teir kallaðu tað á Døllisbakka. Tað var so ógemeina gott torv, næstan sum suðuroyakol og tungt. Men tað var besverligt at fáa hendur á. Fyrst gróvu teir mold omanav, so brúktu teir eyrhakkara, tí tað var eykur ímillum. Tá komu teir niður á hetta góða svartu torvið, og tað vóru greinar í. Ein gamal maður segði, at tað mátti ikki vera ordiliga turt, tá tað bleiv borið í krógv, annars fór tað í konglar. Tað gjørdi einki, um tað rein við leypin, tá teir bóru tað út. Hetta torvið var so gott, at tá vatn kom at standa á eyganum, tá bráði omaná. Tað var, sum tá man koyrir petroleum á, so gott var torvið á Heltnini. Har standa tveir steinar, sum tey kalla Klovnusteinar, teir standa uppat hvørjum øðrum. Millum Halgafelli og Klettarnar og líka fram har, skóru teir torv.

Torv skóru vit, og tað arbeiddu vit øll, børnini eisini. Torvið var sera høgligt, uppi í Hvíthjalla her omanfyri húsini. Uppi

undir har høvdu vit eina krógv. Tað var stutt at ganga. Vit kallaðu tað fyri skølingar, slíkt sum brendi væl, men tað varð nógv øska. Eg kann minnst ein dag, tá eg bar 6 leypar oman á vetri, tá eg var hálvvaksin drongur. So stutt var at ganga, beint omanfyri bøgardarnar.

Handlarnir í bygdini

Tá eg var smádrongur, vóru triggir handlar í bygdini. Víkahandilin, tað var ein stórir handil. Hann gekk út frá Jørgen Bech í Klaksvíkshandlinum.

So var tað Hálmørks-handilin. Handilsmaðurin kallaðist Jóan Pauli Thomsen. Hann mundi koma seinast í 1880-unum. Hann handlaði fyri Skibsted í Havn, og so fór hann at handla fyri Kjølbroy fyri prosentir av umsetninginum. Kjølbroy sendi eisini fisk norð til hansara at turka. So var tað Poul Klein, hann var frá Gjógv og hevði handlað har, har hann eisini hevði verið reiðari. So fór hann fallitt og kom til Oyndarfjarðar at handla har heima í bygdini á einum neystalofiti. Konan var úr Stórastovu. Teir keyptu allir fisk, men Poul kanska ikki so nógv sum hinir.

Eg skal leggja afturat, at handlarnir í Oyndarfirði í øllum mínum uppvøkstri líka til kríggið hildu um veturin til heimanfyri ána. Teir vóru stongdir innanfyri, av tí at her vóru ikki meira enn 8 hús. Tað vóru lögir um Kirkjugarðsána, og hon var ofta so stór, at tað hevur verið ringt at gingið um hana. Ein træbrúgv var um Stóra við rekkverki báðu megin við.

Handlarnir vóru tveir heima í bygdini um veturin. Eg minnst sum smádrongur, at Hálmørks-handilin hevði eitt kamar í gomlu Billustovuhúsum, sum standa uppi enn. Tey standa oman og niðan beint heimanfyri kirkjuna, og í kamarinum, sum var oman móti kirkjugarðsportrinum, handlaði Jóan Pauli Thomsen í mína tíð. Kona hansara gjørdi vinarbreyð og bróstsukur. Og eg minnst meg sum smádrongur eina ferð at bera vinarbreyð heim har. Sum tað smakkaði væl. Víkahandilin hevði tað, teir kalla Prestfjós, og tað stendur uppi enn. Har vóru fiskavektir har heima.

Fjósíð í Billustovu var niðanfyri kirkjuna. Jóan Pauli brúkti tað at taka ímóti fiski í. Har hekk fiskavektin.

Í Skoratindsrættini. Her síggjast Niclas í Heiðriksstovu, 1874-1953, Jógvan í Billustovu, 1865-1944 og Heini í Stovuni, 1872-1956.

Neystini í Tarti og fjøran heim eftir

Kristina og Mia á Ansastovu seta upp torv.

Sambandið millum bygda Fyrsta skipaða samband til Oyndarfjarðar var í 1896, tá Smiril sigldi til eysturbygdirnar ein dag um vikuna. Í 1908 fór deksbáturin Ragnhild at sigla úr Fuglafirði, haðani tað var samband til Klaksvíkar við Almu. Ikki var altíð so tespiligt at føra fólk og farm í land, og viðhvørt stóð illa til, men ongantið hendi tó mann-skaði.

Skuldi annars farast av

bygdini var Fuglafjørður nærmasta pláss. Gingið varð til Hellurnar og síðan um Skarðið til Fuglafjarðar. Og skuldi farast til Havnar var at ganga eftir Heltnini og út til Seldafjarðar, har farið var umborð í batin hjá Mjólkaforýningini, fyrstu árin var tað við Ruth. Hetta var ein langur teinur, men man var so vanur við at ganga. Annars plagdu teir gomlu at siga, at man skuldi byrja spakuliga at ganga og so við og

við seta fartin upp. Tá orkaði man betri.

Sluppu ikki at giftast

Sum sagt vóru 44 hús, og tað vóru nógv fólk í húsi, men tað var tiltikið at vera nógvir gamlir dreingir og gamlar gentur í bygdini. Tað var nógv meira enn aðra staðni. Tað var í teirri tíðini, tey sluppu ikki at giftast, tí tey fingur ikki grundstykki. Eg kann minnst ein mann, ein abbabeiggi mín, sum var

farin út á Nes at skriva seg inn. Og har var ein bóndi í Oyndarfirði, sum aftaná fekk noktað fyri giftarmálinum, tí hann átti eingi hús. Hvørki teirra giftust nakrantíð. Abbabeiggi bygdi sær eini lítil hús har heima í bygdini við einum verilsí. Eini fitt og nosslig hús, har eg plagdi at koma inn. Her livdi hann einsamallur. Hetta kundi henda, tí her var nærum bert kongsbøur, sum bøndurnir ráddu yvir. Her eru bert fyra merkur í ogn.

Skúlagongdin

Tað vóru upp til 42 børn í skúlanum. Tað var ein lærari, men tað vóru tveir klassar. Tann lærari, sum eg fór í skúla hjá, kallaðist Anna Winther Lützen. Hon var kona Mads Winther Lützen, og hann stýrði Víkahandlinum. Seinni var tað Poul Titus Samuelson. Hann var stutt, bert 1 til 2 ár. Síðan var tað Hans Marius Eidesgaard, beiggi Justines. Hann var lærari frá 1919 til 1952, og var eisini kendur sum rit-høvundur, og hann hevði stóran mentanarligan týðning fyri bygdina. Tað er honum fyri at takka, at oyndarfirðingar høvdu orð fyri at hava so góðan málburð.

Vit gingu vist í skúla annan hvønn dag. Vit høvdu bara eina føroyska bók, og tað var tann sokallaða Tjaldursbókin. Men vit lærdu ikki at skriva føroyskt. Hetta var ymiskt frá skúla til skúla og kom nokk ann uppá læraran. Men tað góða var kortini, at lærarin tosaði ikki danskt við børnini, sum teir gjørdur onkustaðni.

Vit fingur fyrsta komfýrin í 1924

Hetta árið høvdu eg og pápi eitt gott ár við William Clowes, so ráðini gjørdust til eitt slíkt stórt framstig sum at keypa komfýr. Áðrenn tað høvdu vit fyrstað. Fyrstaður og grúgva var hvør sítt. Ein grúgva er laðað upp frá gólvinum, og fyrstaður er opin inni undir. Vit keyptu eisini batin "flint" fyri 200 krónur. Hetta kostaði komfýrurin eisini, so hetta vísir, hvat luksus ein komfýrur var. Men hann var eisini eitt sera stórt framstig.

Fyrst eg minnst, nýttu vit petroleumslampur. Men undir fyrra heimsbaradaga fekt ikki petroleum. Mamma plagdi at leggja veikir í eina skál við lýsi og so festa í. Veikurin var innmaturin í sevi, sum er ein vøkstur í haganum. Eg minnst lítið til grind,

men stórhvalatvøst minnist eg til, hvussu gott tað var. Tað var jú ein hvalastøð í Funningsbotni, so hagar var høgligt at fara.

Lítið er gjørt av fugli. Her eru ikki bjørg, so onkur maður hevur skotið sær eitt kók viðhvørt.

Tann fyrsta ærin eg kann minnst var eitt gimbur lamb, sum pápi fekk frá Poul Klein.

Tað var undan einari gimbru og var so lítið, at tað stóð undir beinkinum. Men tað bleiv ein stak góð ær.

Útróður í Oyndarfirði

Tað komu nógvir aðra staðni frá at rógva út í Oyndarfirði. Teir búðu í kjallaranum í húsinum í Víkunum. Har var ein fyrstaður ella hálvur komfýrur, har menn kundu gera sær mat. Hann stendur uppi enn. Har var ein roykstova uppi á loftinum og koyggjusengur, og har man eisini hava verið fyrstaður. Hetta man eisini hava verið til teir, sum róðu út.

Tað var kjallari undir handlinum. Hann var langur. Har var manshædd í niðara enda, men lægri í ovara. So nógvur fiskur kom uppá land eitt várið, at hann var fullur, íshúsið var fult, og tað er stórt, og ein stórir stakkur var úti á stykkinum. So nógv kom av várfiski eitt vár. Tá gekk konufólkið úr Fuglafirði til Oyndarfjarðar at arbeiða fisk, og tær høvdu dýlluna við sær, so tær kundu mjólka neytunum, sum lógu í haganum, á vegnum.

Hesin fiskur varð seinni á árinum turkaður til klippfisk í bygdini, og gav hann óføra nógv arbeiði. Tað vóru fleiri hús, sum kundu liva allan veturin av tí, sum tey forvunnu við fiskaarbeiði á sumri. Tann turkaði fiskurin varð so fluttur við motorbátum til Klaksvíkar, haðani hann varð útfluttur. J Símun Hansen skripar í Havið og Vit 1, at handilin í Oyndarfirði var nógv tann størsti úthandilin hjá Jørgen Bech, og hann var nógv tann størsti avskiparin av klippfiski til høvuðshandilin. Í 1890 hevði hann ein umsetning uppá 112.000 kr, og var hetta sera nógvir pengar tá í tíðini.

Komandi partur Í komandi parti verður Andreas konfirmeraður, og tá fer hann sum aðrir javnaldrar til skips. Fyrsta skipið, hann fer við, er "Arizona" hjá Jóannes í Leirvík.

Dupultmoralurin hjá Vinnuhúsinum:

Einki um at avtaka egnan studning

Det er så let at lægge kors på andre, det er så tungt med korset selv at vandre.

Hendan reglan úr sálminum hjá Chr. Richard kom okkum til hugs við framløguni av tí sokallaða strategibólkinum hjá Vinnuhúsinum um arbeiðsmarknaðin, har tað varð mælt til at avtaka alt, sum teir kalla fyri sersømdir.

Her verður víst til fiskavirkisskipanina hjá flakafólki, skattaskipanina hjá sjófólki og inntøktutrygd hjá fiski- og útróðrarmonnum, sum skulu avtakast eftir í mesta lagi trimum árum.

Men tað áhugaverda er, at ikki verður eitt orð sagt um sersømdir hjá egnu limunum í Arbeiðsgevarafelagnum. Her kemur okkum fyrst og fremst til hugs FAS skipanin, sum gevur reiðarum eitt lønarendurgjald úr landskassanum uppá 28% av útgoldnu lønini.

Hendan skipan verður slettis ikki tikin uppá tungu

í álitinum, tí tá kemur tað at raka Reiðarafelagið fyri Farmaskip, sum er ein partur av Vinnuhúsinum. FAS skipanin kemur fyrst og fremst “Norrønu” til góðar, og her er talan um ein av teimum stóru limunum í Vinnuhúsinum, so er skeggið ov nær høkuni. Hví ikki eisini strika FAS, og so lata fríu marknaðarkreftirnar við láglønarfólki um at skipa fyri ferðamannaflutningi til sjós?

Nei, nú er strategibólkurin ikki longur so liberalur, tá tað kemur at sviða at teirra egnu! At stjórin fyri Vinnuhúsinum sigur FAS einki hava við málið at gera er eitt gamalt trick fyri at káva útyvir.

Og hann hann heldur, at vit bara skulu lata útlendingar manna føroyskan fiskiflotan kann illa takast í álvara.

Kann ikki takast fyri fult

Hetta er fremsta orsøkin til, at hetta upplegg als ikki kann verða tikið fyri

K. NR. 6 FRÁ 15.02.1996 UM ÁSETAN AV
AFTURBERINGARPROSENTINUM TIL REIÐARAVIRKIR, SUM HAVA
SKIP, IÐ ERU SKRÁSETT Í FØROYA ALTJÓÐA SKIPASKRÁNNI FAS.

Við heimild í § 63 a, stk. 3 í lögtingslóg nr. 86 frá 1. september 1983 um landsskatt og kommunuskatt við seinna broytingum hevur landsstyrið fýrisett:

§ 1. Reiðaravirkir, sum lúka treytirnar í § 63 a í samtíðarskattalógini, og sum rinda persónum skattskyldugum í Føroyum løn, samsýning v.m. fyri tænastu umborð á skipum, ið eru skrásett í FAS, fáa afturborið ein part av útgoldnu lønunum, samsýningunum v.m.

Stk. 3. Landsstyrið hevur ásett afturberingarprosentid til at verða 28% árliga.

§ 2. Henda kunngerð kemur í gildi dagin eftir, at hon er kunngjørd, og er galdandi frá 1. januar 1995.

Henda stuðulsskipan til limir í Vinnuhúsinum verður ikki tikin uppá tungu, nú hansara strategibólkur mælir til at avtaka almennar skipanir hjá arbeiðarum og fiskimonnum. Tað ræður um ikki at ganga sínur egnu ov nær.

fult. Vinnuhúsið hevur upparbeitt sær ein slíkan status, sum eitt slag av Yvirhúsi, at tess sjónarmið hava næstan guddommilt virði, sum ókritiskt verða endurgivin í teimum einsrættaðu fjølmíðlinum, sum so fáa einarætt til lýsingar afturfyrir. Men einum slíkum status er, sum tað sæst,

púra einki grundarlag fyri.

Grundgevingarnar fyri hesum áløpi á fiskimenn er ein einføld kopiering av gomlum frágreiðingum hjá Búskaparráðnum, har vit fyrr hava kunnað víst á beinleiðis skeivleikar.

Eitt dømi um hetta er, har sagt verður, at “skattalættin (til fiskimenn) merkir eisini, at fiskivinn-

an fær bíligari arbeiðsmegi enn annars..” Vit vístu á, tá hesi sjónarmið komu fram frá Búskaparráðnum, at einki hald var í hesum pástandi, og vit kundu prógva tað. Útreiðslurnar hjá reiðarum á fiskiskipum til arbeiðsmegina er hinvegin hækkað, síðan skattaskipanin kom.

Hóast hetta verður pástandurin kopieraður og endurtikin av hesum bólki við tí flotta heitinum “strategibólkurin”.

Men fyri at koma aftur til “Norrønu”, so er hon kanska eitt dømi um, at hetta kortini ikki er so einfalt. “Norrøna” gevur arbeiðspláss, virksemlig og møguleikar fyri at fáa okkara framleiðslu skjótari fram á marknaðin. Tí kann stuðul av einum ella øðrum slag eisini vera uppá sítt pláss. Hesum taka vit undir við.

Men fyri tað skal hesin “strategibólkur” ikki sleppa at leggja eftir áhugamálnum hjá fiskimonnum á hendan hátt. Hesum fer fiskimannafelagið at stríðast ímóti sum úlvur á skóg.

Vit ivast tó í, um nakar myndugleiki fer at taka eitt so dupultmoralskt upplegg fyri fult!

Asta og Johan Hansen krúndiamantbrúðleyp

Tann 9. september hava eini kend hjún, Asta og Johan Hansen, verið gift í 65 ár. Johan er ættaður úr Kollafirði, meðan Asta er dansk.

Johan er føddur í 1917, og hann hevur upplivað alt tað, sum ein føroyskur bygðadrongur tá upplivdi.

Tá eitt farvæl kundi vera endaligt

Í 2004 kom út bókin “Johan” við undirheitinum “Fra fisker til menneskefisker”. Bókin var givin út av Lohses Forlag - hjá Dansk Indre Mission.

Her greiðir Johan hugvekjandi frá slupptíðini. M.a. um tá allir menninir fóru avstað fyrst í mars mánaði. Hetta var ein tíð full av rørslum, tí royndirnar høvdu jú víst, at tað vóru ikki allir, sum komu heim aftur. Og so sigur Johan:

Jeg har lyst til at indskyde, at da jeg kom til Sydmark og oplevede, hvordan danskere sagde farvel med et smil, vinken og ord om, at “vi ses snart igen”, så tænkte jeg: “Jamen, de mennesker er da tossede at sige farvel på den måde!” For mig var det at sige farvel tungt og forbundet med usikkerhed.”

Sigast kann at júst hetta er ein partur av føroyska samleikanum.

Brotasjógvur beindi fyri sjóverkinum Johan verður konfirmeraður og fer sum 14 ára gamal við “Milly”, sum hoyrði heima í Vestmanna. Manningin var 24 í tali, og tað vóru bert 23 koyggjur. Sum tann yngsti maðurin umborð mátti Johan hava somu koyggju sum ein annar maður.

Teir mynstraðu á Vestmanna og fóru avstað. Tað byrjaði at rulla og so kom sjóverkurin. Og hesin plágaði Johan í fleiri ár, men hóast hetta hevði hann framvegis dreyamar um at sigla.

So ein dag í 1937 slapp Johan av við sjóverkin. Í einum stormi fingur teir ein sjógv. Johan lá í koyggjunni ringur av sjó-

Her er Asta við at pakka jólagávur til sjófólk á sjómansheiminum í Havn.

verki. Sjógvurin fossaði niður í lugarið. Tá rópar skiparin, at allir menn skuldu upp á dekkið. Tá hvarv sjóverkurin sum við einum skoti. Og Johan endaði eisini sjálvboðin uppi í mastrini at loysa nakrar taljur, sum høvdu sett seg fastar.

Nøkur ár seinna ger Johan av at fara á sjómansháskúla í Svendborg. Her hitti hann Astu, sum hann nú hevur verið giftur við í 65 ár. Fyri at gera eina langa søgu stutta kom hann so við og við inn í missiónsarbeiði og gjørdist trúboðari hjá Indre Mission.

Á Tórshavnar Sjómansheimi Í 1963 gjørdust Johan og Asta leiðarar á sjómansheiminum í Havn

Hetta var í teirri tíðini, tá sjómansheimið framvegis var av stórum týðningi fyri tað siglandi fólki, at hetta merkti eisini, at sjómansheimið hevði eina sterka støðu millum fólki.

Og álitid til stjóran fyri heiminum var stórt. Tað hendi seg javnan, at sjómenn høvdu nógvan pening uppi á sær, sum teir bóðu stjóran hava umsjón við, til teir komu aftur. Pengarnir vóru koyrdir í ein brævbjálva, og eingin bað nakrantíð um kvittan.

Johan greiðir eisini frá teirri syrgiligu hendingini

Johan og Asta.

við “Nólsoyar Páll” í 1967. páskadag á veg til Grønlands á saltfiskaveiðu fekk hann ein slíkan sjógv, at lastin fór út í borðið, og skipið fekk so stóra slag-síðu, at teir sendu út neyðarkall. Sum vit minnst fóru fyra mans í ein bjargingarbát, og spurdust teir ikki aftur. Umborð vóru nakrir mans, sum sjálvbodnir fóru í lastina at lempa salt fyri at fáa rætta skipið aftur. Lúkan varð skalkað til, men tað eydnaðist at bjarga skipinum og restina av mann- ingini.

Teir komu aftur á Havnina, og sjómansheimið hevði lovað at taka hond um manningina. Johan var

fyrsti maður umborð og sigur hann soleiðis:

Det syn der mødte mig, da jeg kom ned i lukafet, gjorde et ualmindeligt stærkt indtryk på mig. Alt var tilsyneladende blevet slået løs. Der lå dele af køjer, madrasser, dyner og alt muligt hult til bulter. Midt i det hele sad en ældre mand, tydeligvis i den dybeste fortvivelse. Hans søn var en af dem, der var gået i redningsbåden, som aldrig blev fundet. “Jeg ville så gerne have været i min søns sted”, sagde han, “for han havde kone og børn at forsørge og leve for, mens jeg sådan set har fuldført min opgave

her i livet. Hvorfor skulle jeg komme tilbage og ikke min søn?” Det var stærkt at opleve denne mand, som han sad der i hele virvaret min sin sorg og smerte.

Johan fór aftur til Danmarkar, men kom aftur sum ferðaleiðari hjá Felix Rejser, sum skipaði fyri nógvum ferðum til Føroya.

Johan hevur eisini dugnað FF blaðnum m.a. við áhugaverdari frásøgn í samband við, at Neptun og Nólsoy gingu burtur í 1934. Hendan grein kann síggjast á okkara heimasíðu, blað nr. 327 í 1994.

Johan dugdi væl at tala. Kenni fólk í Danmark, sum greiddi frá talu, sum Johan hevði hildið í missiónshúsinum í Kalundborg. Evnið var burturvilsti seyðurin, og her var Johan á heimabana. Pápin var seyðamaður og Johan kundi brúka hetta sum dømi. Tá pápin kom fram á eitt fylgi var tað óneyðugt hjá honum at telja seyðirnar fyri at staðfesta, um nakar skuldi resta í. Tað kundi hann síggja við fyrsta eygnakast. Tað var ein rættur seyðamaður!

Johan og Asta búgva í Horsens, og teirra bústaður er Skolesvinget 10. Vit ynskja teimum báðum og teirra hjartaliga tillukku við teirra 65 ára brúðleypsdegi.

ó.

Minnisvarði fyri “fiskafólk”

Á sjómannadegnum 19. august varð ein minnisvarði yvir teir, sum arbeiddu í fiski á landi, avdúkaður á tí gamla fiskastykkinum hjá Kjølbro. Jóannes Hansen, nýsettur rektari á læraraskúlanum og sjálvur klaksvíkingur, hevði hugleiðingar um fiskiveiðu og fiskavirking í Klaksvík og har á leiðini. Vit vilja nýta hetta høvi at lýsa hendan partin av okkara vinnu. Hetta gera vit partvíst við at endurgeva tann partin av framløguni hjá Jóannes sum snúði seg um fiskaturking.

Nú nøkur fá orð um fiskaplássið og listaverkið, sum nú er avdúkað her. Tøkk skulu tit hava fyri, at tit tey seinnu árinu eru farin at seta listarlig minni um okkara forfedrar, sum stríddust fyri at yvirleva soleiðis, at tað í dag er møguleiki hjá okkum at liva.

Listaverkini syrgja fyri, at vit fara at verða mint á farnu tíðina. Minnini goyma vit inni í okkum. Í mínum huga stendur myndin av útróðrarmanninum púra klár. Hann fer út eftir ella norður eftir í gummistivlum og við fullari skjáttu í aðrari hond-

ini, og hann kemur heim eftir við tómar skjáttu í aðrari hondini og fiskarúgvu í hinari hondini!

Eina ferð, tá ið eg sum stórusmádrongur fór til Svínøyar at ferðast, segði Robert Joensen, sáli, sum var so sera góður við okkum dreingir uppi á Heygum og Gerðareði, við meg, at eg skuldi spyrja, um tað var nøkur fiskabøra í Svínøi. Tað haldi eg, at tað var, tí svínøyingar høvdu, sum so nógvir aðrir avbygdamenn, turkað fisk.

Tíbetur er eitt fiskastykki varðveitt her omanfyri. Tað er fyri neyðini, og

eg vóni, at myndugleikarnir kenna tað sum sína ábyrgd at vera góðir við hetta stykkið. Tí hetta ber boð um ógvuliga vanliga bygdamynd her á staðnum inntil eina ferð í seksti árunum. Eg haldi, at síðsta ferðin, at fiskastykki varð nýtt í vinnuligum høpi her í Klaksvík, var í 1963, tá ið teir turkaðu fisk á stykkinum, sum var omanfyri Norðborg.

Tá ið eg var smádrongur, vóru tað framvegis fleiri fiskastykkir, sum mintu um knossið og stríðið, sum hevði verið av fiskaarbeiðnum fyrra partin av síðstu öld. Kjøl-

bro hevði stórt fiskastykki har, sum Betesda nú er, og har sum parkeringspláss-ið er. Tað var har, sum kolgarðurin var eitt skifti. Hetta vóru fiskastykki, sum høvdu hoyrt til handilin hjá Ziska.

Í 1975-76 var eg í nakrar mánaðir blaðstjóri á Norðlýsinum. Tá skrivaði Robert Joensen nakrar opnur í blaðnum um eitt nú postflutning í Norðoyggjum, hvussu elektrisitetið kom til Klaksvíkar og eisini um fiskaturking. Í tí greinini vísti hann serliga á, hvussu stóran týðning tað hevði fyri fiskaturkingina, tá ið mot-

orbátarnir komu um alda-skiftið. Tá bar til at flyta fisk við motorbátum av vanni og runt Stoksoyra. Teir turkaðu fisk á Oyri, á malargrótinum heimanfyri og uttanfyri úti í Grøv og fleiri aðra staðni fram við Borðoyarvík, og inntil um tað mundið, tá ið 2. heimsbardagi brast á, fluttu deksbátarnir fisk út á bygd í Norðoyggjum at turka.

Tað ráddi um at yvirleva. Húsini høvdu hjall, og fyramannafar og kúgv hoyrdu ofta til húsarhaldið, og tað kom væl við, um tað bar til at velja epli. Tað ráddi um at hava so fjóltáttað

matvørugrundarlag, sum tað bar til.

Í Klaksvík var vanligt, at konufólkið arbeiddi við at turka fisk um summarið, tá ið mannfólkið í bestu árum var til skips. Summarfrí var ókent fyrbrigdi, og arbeiðsdagurin var oftast einar tólv tímar, tá ið tað var terri. Tá ið tað ikki var terri, vaskaðu tær fisk og pakkaðu fisk, so fyri summar var talan um fiskaarbeiði frá várinum av og út á heystið.

Handilin úti í Klaksvík hevði stórt fiskastykki, og Óli í Skúla hevði fiskastykki í Búum. Óli Gaard hevði fiskastykki, har sum

Hetta var ein partur av arbeiðinum. Menn bera fisk á børu.

Her vaska tær fisk í Ósánni. Myndin er tikin uml. 1915. Aftanfyri uttast t.h. sæst Mikkjal hjá Linu, mam mubeiggi Ellu.

Henda myndin er tikin úr bókini hjá Símun Hansen "Tey byggja land" VI. (síða 240). Myndin er tikin 1923. Á myndini síggjast frá høgru Jákup Sivert Frederiksen (pápi Jens Paula Sólstein) og Óla-Klokke, Ole Joensen (pápi J.E. Kjølbro). Hvíttklæddi maðurin er Jens Pauli Sólstein, fulltrúi hjá Kjølbro frá 1919-1963. Til vinstri fyri hann stendur Lina í Gerðum, omma Ellu Petersen, sum sjómannadagin 19. august 2006 avdúkaði teir báðar menninar, sum á nýggju standmyndini bera fiskabøruna. Drongurin við fiski á bakinum er Robert Joensen. Annars standa øll nævnini í bókini hjá Símun.

Fiskaturking á Stongunum í Klaksvík 1910. Her síggjast f.v: Susanna Samuelsen, John Joensen, Joen Jacob Sirdal, Joen Pauli Poulsen, Karolina Jacobsen, frammanfyri hana Elsa Hansen, Katrina Poulsen, frammanfyri hana Gertrud Matras, Tomasía Matras, Sofia Jacobsen, Kristianna Christiansen, Kristianna Samuelsen, Johanna Poulsen, Johannis Poulsen, Hans Joensen, Elsebeth Sofie Heinesen, Johan Hans Samuelsen, Anna Poulsen og Maria Samuelsen.

ungdómshúsið nú er, og Símun í Tunghúsinum hevði fiskastykki, har sum Føroya Bjór er.

Í 1920-unum hevði Ziska fiskastykki á Fornagørðum, har sum Føroya Banki er. Kjølbroy hevði fiskastykki á Varpinum, á Stongunum og á Kósini, og Jens Klæmint Isaksen og Jóan Jakku Jacobsen vóru eisini millum teirra, sum høvdu fiskastykkir.

Robert visti so nógv at siga. Hann fortaldi, at tað eisini var vanligt, at familjur høvdu fiskastykkiruttanfyri hjá sær sjálvum. Konan turkaði fisk, og børnini hjálptu henni. Hetta tykist mær sum at vera arbeiði, sum minti ikki so lítið um tað, tá ið konurnar seinni fóru at verða dagrøktarmammur. Tær arbeiddu heima við hús. Tað var ein rúgva av sovorðnum fiskastykkjum kring alla bygdina - eitt nú í Krotugrøvin, í Grótinum, á Gørðum, á Gerðareiði, í Gerðum, á Vágshygnum, og á Eiðinum har spinnarið seinni varð bygt.

Hetta fiskaarbeiðið var, sum so mangt annað, akkord arbeiði, og tað var ógvuliga nógv tengt at stóra lívsvísdominum, sum eisini okkara forfedrar høvdu.

Robert Joensen visti at siga frá, hvussu tað gekk fyri seg, tá ið hann sum blaðungur drongur eygleiddi, tá ið tveir í hansara eygum tá gamlir menn í 1925 í ívæðri tóku avgerð um arbeiðið:

Teir høvdu ongan tekniskan kunnleika uttan barometrið, sum teir hugdu at, áðrenn teir fóru frá húsnum. Tað hendi, at vit breiddu fisk í fagrasta veðri, í sólskin, og so søgdu teir til. Nú skuldi gevast. Og tað umbar seg ikki, at so kom vátveður.

Hinvegin kundu vit arbeiða í heldur grómutum veðri. Teir bóðu okkum ikki gevast, men arbeiddu og tosaðu um, hvussu góður terrin fór at verða, tá sólin kom vestur á luftina. Og soleiðis varð. Háfjalli hugdu teir væl eftir, tá grálígt var í veðrinum, og skýdrátturin gekk lágt. Teir søgdu, at nam skaddan við Háfjall, loysti tað seg ikki at breiða skránaðan fisk, tí hann tornaði ikki, men slerdi seg. Hinvegin kundu teir ráða til at breiða heilt bleytan fisk í tilikum umstøðum, segði Robert Joensen, sum lærði okkum so mangt, og sum vit eiga so góðan førning eftir.

Inntil um árhundrað skifti var tað bara náttúr-an, sum gjørdi av, hvussu tað skuldi vignast við fiska-

Jóannes Hansen.

turkingini. Eftir tað vórðu hjálpartól nýtt. Símun Hansen, sáli, sigur, at handilin úti í Klaksvík flutti tann fiskin, sum ikki fulltornaði úti, heim í bakaríð á Biskupsstøð, har hann varð breiddur út um loftið til eftirturking, og undir 1. heimsbardaga 1914-1918 fóru reiðarar yvirhøvdur at eftirturka inni í pakkhúsunum.

Undir 2. heimsbardaga bar ikki til at sleppa av við annan fisk enn feskan fisk, og tá datt hetta arbeiðið burtur, og harvið varð bygdamyndin rættuliga nógv broytt.

Men fiskarið og fiskivinnan seta framvegis sín dām á.

*Fiskapláss ein terradag
Bera havsins andadrag -
Suðurland og Hvarvið.
Koma skip og fara skip, -
Byggin hevur bestan grip
Her í sínum starvi.*

Yrkti Hans Andreas Djurhuus, sáli, so beinrakið í sambandi við havnavígs-luna her í Klaksvík 26. september í 1937. Nógv er broytt síðani tá.

Men nýbyggjara mentanin fornoktar seg ikki. Tað sæst eitt nú aftur í innsatsinum, sum verður lagdur í at fyrireika tiltøk av sovorðnum slagi sum hetta. Tað er uppgávan og fagnaðurin yvir at vera førur fyri at megna hetta, sum stýrir og ikki sáttmálin og avmarkingar í arbeiðstíð. Tað minnir nógv á Little house on the Prairie, sum í hesum døgum sæst á skíggjanum.

Gud gevi at tað framvegis fer at ganga mínum kæra heimstaði væl. Takk fyri!

Ella: Ein havsins móðir

Tað var 84 ára gamla Ella Petersen, ið avdúkaði lista-verkið. Sjálv er hon ein góð ímynd av tí arbeiði, sum hetta verk avmyndar.

Hon hevur arbeitt í fiski, og tað sama gjørdi mamma hennara, Maria hjá Linu, og aftur mamma Mariu, nevniliga Lina. Hon sæst eisini á myndini frá 1923, sum vit endurgeva.

Sigast kann, at Ella er so nær knýtt at sjónum sum nakar kann vera. Pápi hennara var fiskimaður. Hesin var Sámál Jákup hjá Ísaki úr Norðragøtu, sum giftist til Klaksvíkar. Tey fingu 11 børn, so tað hevur verið eitt stórt húsarhald, og tí hevur tað komið væl við hjá mammuni at forvinna nakrar krónur við at vaska fisk, hóast tað má hava verið strævið við so nógvum børnum. Men tey gomlu bakkaðu ikki fyri nøkrum.

Ella var gift við Jacob Mathias Petersen, sum var ættaður av Selatrað, og sum kom blaðungur til Klaksvíkar. Hann var á sjónum alt lívið, og hann sigldi eisini undir krígunum.

Eina ferð mundi tað vera tætt við, at hann ikki bar boð í bý. Hann var við “Björgvin” hjá Juliusi á Syðradali. Ólavsøkuaftan 1943, tá teir vóru á veg heim úr Íslandi við ísfiski, vórðu teir álopnir av týskum flúgvum, sum skjeyt eftir teimum við maskinbyrsu og maskinkanón. Manningin royndi at svara aftur, og skiparin og Jacob Mathias stóðu úti á dekkinum og skutu móti flogfarinum. Meðan Jacob Mathias skjýtur, verður hann raktur av onkrum, og hann blóddi illa. Hann turkaði blóðið av andliti-num og helt á við at skjóta.

Tað endaði við, at flogfarið rýmdi, og tá fóru teir at kann, hvussu til stóð. Jacob Mathias blóddi framvegis, og hann bleiv tilbundin. Komnir á Klaksvík fóru teir niðan á sjúkrahúsið. Tá hevði Jacob Mathias fingið slíkan skaða, at hann misti annað eygað!

Teir, sum vóru við hendan túrin, vóru, umframt Jacob Mathias, Olaf Gilstón, skipari, úr Hattarvík, Hjalmar Joensen, ættaður av Syðradali K, Hans Petur Mikkelsen, Svínoy, Julius Jacobsen, Syðradalur og Hans Marius

Eliassen og Kaj Simonsen av Kirkju.

Hesin snuddur gjørdi sum so ikki tann stóra munin, og Jacob Mathias helt á at sigla nógv ár eftir hetta. Hann var við “Sigurfarinum” í 1982, tá ið teir bjargaðu manning av russiska skipinum “Mekanik Tarasov” yvri á Flemish Cap. Tíverri vóru teir flestu deyður. Fimm komu tó undan við lívinum, og nakrir teirra vitjaðu aftur í Klaksvík í 2004. Øll manningini á “Sigurfarinum” fekk tá heiðursmerki frá russisku myndugleikunum.

Ella eigur 6 børn, av hesum fimm synir. Teir hava allir samband við sjógvinn. Ein sonur, Lion, er skipari á Atlantic Navigator.

Ella hevur eisini - ta tíð tað var - vaskað fisk, og var hon eitt gott umboð fyri ta tíðina at avdúka listaverkið.

Næsta listaverkið av hesum slagi átti kanska at verið av konum sum vaska fisk.

Um fiskaarbeiði Fiskavasking og -turking hevur verið ein rættiliga stóran partur av arbeiðslívinum hjá fólki fyrra partin av undanfarnu øld. Heilt fitt er skrivað um hetta.

Í sambandi við, at Føroya Sparikassi í 1982 fylti 150 ár, skrivaði Jóan Pauli

Ella avdúkaði minnismerkið. Sjálv hevur hon arbeitt fiski. Tað sama gjørdi mamma og omma hennara.

undir trøð og síðan eisini til ymsar bygdir í hinum partinum av Norðoyggjum. Eftir at motorarnir vóru komnir, gjørdist tílíkur flutningur av saltfiski úr bygðum, har nógv ar sluppur vóru, vanligur um alt landið og til um Mikkjalsmessutíð, tá allur hesin fiskurin skuldi vera komin aftur til bygdina, haðani hann var komin.

Tey, sum í bygdunum átóku sær at tilvirka fisk, gjørdi hetta arbeiði fyri akkord. Soleiðis var yvirhøvdur, meðan tey í bygdini, sum arbeiddu á fiskastykkjum hjá keypmanni, sum sjálvur átti fiskin, arbeiddu fyri tímaløn við at breiða og leggja saman. Men at vaska saltfisk, tað var akkordarbeiði og vist bara konufólkarbeiði fyrstu tíðina og langt upp í 1900-talið. Um 1930 skuldi kvinna vaska einar 300 saltfiskatoskar fyri at tjena 5 krónur. Hetta kravdi ein arbeiðsdag uppá minst 12 tímar. Ónossligt og strangt arbeiði undir ringum umstøðum. Ofta við at liggja á knæ við eina á ella ein hyl í vátveðri og kulda. Við fiskaarbeiði í Klaksvík fyri tímaløn fingu konufólk ein heilan dag umleið 3-3,50 krónur. Hetta var fyri at breiða og leggja saman fisk, bunta o.a.tl.

Petur endar greinina við hesum stubba: Robert Joensen sigur frá Haraldssundgentum nakað, sum kanska kann geva okkara jaglandi mascaregentum eitt lítið tanka-flog:

“Í Haraldssundi turkaðu tey fisk fyri ein handils-mann í Klaksvík. Fyri reiðiliga hálvthundrað árum síðani (tá hetta var skriv-að) fórdur tey saltfisk við opnum báti norður hagar. Tá mannaðu ungargentur í Haraldssundi eisini bát og róðu inn til Klaksvíkar eftir saltfiski, sum tær so vaskaðu og turkaðu har norðuri. Og tær fórdur sjálvar tann turra fiskin aftur til Klaksvíkar!”

Roynd eftir svartkjafti við m/t "Leivur Øssurson" várið 1973

Vit hava frá Osmund Justinussen fingið hesa forvitnisligu frágreiðingina um eina ta fyrstu almennu royndina at veiða svartkjaft. Osmundur arbeiddi tá á Fiskirannsóknarstovuni og hevur skrivað frágreiðingina. Tað vóru ikki øll sum trúðu uppá, at hetta fór at bera til. Eli Nolsøe var fiski-

málaráðharri. Vit hava fyrr greitt frá einum veddumáli millum Eli og Svend Thulesen, formann í Reiðarafelagnum, um henda royndin fór at geva nakað av sær. Eli vann! Menn trúðu uppá svartkjaftin, og í dag er hann ein av okkara virðismiklastu fiskastovnum. Frágreiðingin er henda:

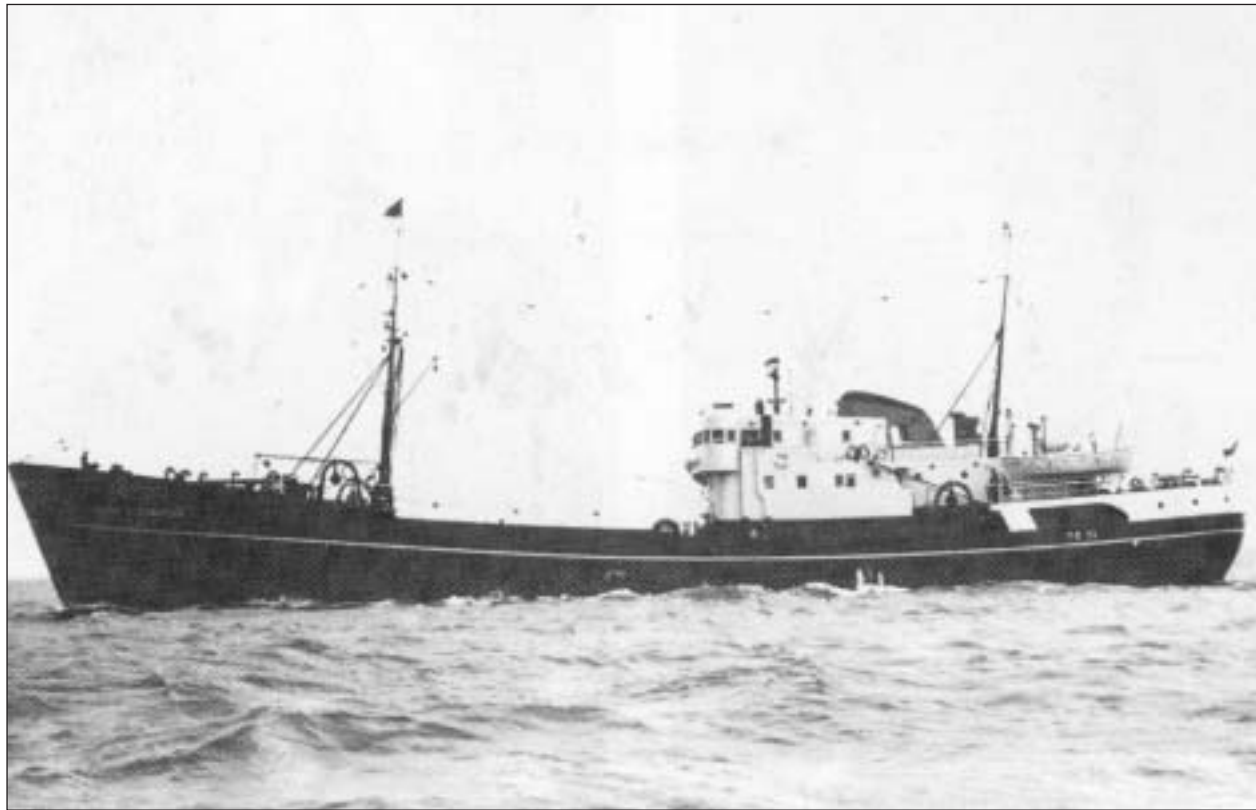
Sum kunnugt gjørdi Fiskirannsóknarstovan umfatandi roynd at veiða svartkjaft á vári og sumri 1972. 4 skip vórðu leigaði. "Finnur Friði" royndi við nót, "Bjarnoy" við flottróli, "Norðland" og "Kapilsund" við partroli. Uppskot okkara um at lata "Leivur Øssurson" royna við flottróli var ikki framtá.

Hóast nógv var til av svartkjafti, eydnaðust royndirnar í 1972 ikki væl. Við nót fekst lítið, av tí at fiskurin stóð ov djúpt. Við trolí fekst eisini lítið og einki, og kom hetta eina mest av, at netsondan við ongum kaðali, sum tveir av bátunum høvdu fingið, var ikki nýtilig. Tó eydnaðist tað við "Norðland" og "Kapilsund" at fáa einstøk góð hál, hóast ikki sást á sondini, hvussu trolíð gekk í mun til fiskin. Hesar umstøður gjørdur, at vit mæltu til, at "Leivur Øssurson" skuldi royna eftir svartkjafti um várið 1973. Hesa ferð tók Føroya Landsstýri væl undir við uppskotinum.

Endamálið við royndini var at kanna, um møguleiki er fyri lönandi fiskiskapi, um ein bátur sum "Leivur Øssurson" er egnaður til hesa veiðu við flottróli, hvussu svartkjafturin gongur, hvussu langa tíð av árinum fiskiskapurin er lönandi, og hvør reiðskapur er bestur.

"Leivur Øssurson" varð nú riggaður til at veiða svartkjaft. M.a. fekk hann netarullu. Seinni fekk hann eisini fiskapumpu. Netsondu hevði hann frammán undan, av tí at hann hevði roynt við flottróli eftir toski.

"Leivur Øssurson" byrj-

"Leivur Øssurson"

aði royndina 24. februar og helt uppá 7. juni. Leiðari var Osmundur Justinussen frá Fiskirannsóknarstovuni, og Pauli Poulsen var skipari.

Veiðunøgd
Veidd vórðu tilsamans 1.155 tons í 83 hálum, tað er í miðal 13,9 tons hvørt hálið. At miðaltalið ikki varð størri, komst av, at fleiri hál vóru gjørd í mars og juni, hvar eingin fiskur fekst.

Niðanfyri standandi talva vísir, hvat fingið varð hvønn túrin, hvar fiskurin varð veiddur og hvussu nógv varð fingið pr. troltíma.

Hvar var mest fiskur
Ta fyrstu tíðina var fyri tað mesta leitað um Hetlandsryggin og suður til tvørs av Hebridunum.

Tað var lítið av fiski at síggja, men tó sást nakað,

sum stóð við suður- og norðurkantin av rygginum á 180-220 fv. dýpi, og stóð tað heilt tætt í botn.

Fyrst í apríl varð farið at leita longri suðri, og varð leitað heilt suður á Porcupine bankan, sum liggur á 53°55'N – 12°40'V, í útsynning úr Írlandi.

Á økinum rundan um bankan var væl av fiski at síggja, og blivu gjørd nøkur fá hál har og fekst nakað av fiski, men vegna stak ring veðurlíkindi, kom lítið burtur úr. Meðan ligið varð har suðuri og andøvt, vísti tað seg sum fiskurin minkaði at síggja á ekkóloddinum, og var tí farið at leita norður eftir. (Tað skal viðmerkast, at tá komið var har suður og fyrsta hálið varð gjørt, vísti tað seg, at fiskurin longu hevði gýtt).

Leitað varð so norður gjøgnum kantin frá 180-350 fv. dýpi, til komið var norður móti 56°00'N – 09°20'V, tá var nógvur fiskur at síggja, og vísti hann seg at vera góður at fáast við. Tað varð so roynt har, til báturin var fullur. Hetta var um 10. apríl. Næsta túrin varð roynt á sama stað og var

eisini nógvur fiskur tá, tó vísti tað seg seinast á túrinum, sum hann fór at flyta seg norður yvir. Fimta túrin, tað var um 15. mai, vísti fiskurin seg at ganga skjótt norður yvir. Byrjað var norður úr Hebridunum og fekst nakað har, men longu 26. mai var fiskurin komin tvørs av Føroyum, og blivu nøkur góð hál tikin í útsynning úr Mykinesi á 180-200 fv. dýpi.

Fyrst í juni varð farið seinasta túr. Tá varð leitað norðan fyri Føroyar, byrjað varð í ein landnyrðing úr Fugloy og leitað norður á 64°00'N – 00°00'V. Tað sást nakað av fiski, men stóð hann so spjaddur, at tað lónti seg ikki at royna eftir honum. Tað vórðu gjørd nøkur hál, men vóru bert 1-2 kurvar í.

Síðan varð farið í ein útnyrðing yvir móti Íslandi. Tað var lítið at síggja, meðan siglt varð vestur eftir, inntil komið var á 64°20'N – 09°00'V, har sóust nakrar torvur, ið sóust frá 20-50 fv. dýpi. Tað vórðu tvey hál gjørd har, men einki kom í. Tað vísti seg, sum at fiskurin spjaddi seg sundur, tá ið skipið kom yvir hann, tí

tað, sum sást at koma í trolíð, vóru bert einkultir fiskar.

Møguleikar við einbátatroling
Royndirnar, sum gjørdar vóru, vísu, at tað ber væl til at royna við einum báti sum "Leivur Øssurson". Men tó skal viðmerkast, at betri var, um báturin var útgjørdur sum hekkutrolari, og at spælið var nakað størri.

Norðmenninir gjørdur um somu tíð royndir við partroling, og vísti tað seg, sum at teir fiskaðu

heldur betur enn einkulttrolari, men ikki so munandi meira. Eisini gjørdur teir roynd við einum einkulttrolara, sum bert var 150 tons og hevði 550 hk maskinu, eisini hann hevði góð úrslit. Ein annar trolari, "Havdrøn", útgjørdur sum hekkutrolari við 1500 hk, fekk heldur minni enn "Leivur Øssurson".

Hvussu langa tíð á árinum kann roynast í hvussu langa tíð á árinum, svartkjaftur kann fiskast, er ikki møguligt at siga enn, av tí at ongar veruligar royndir eru gjørdar um heystið og fyrrapartin á vetri.

Tær royndirnar, sum vóru gjørdar í vár, vísa, at tað kann roknast við lönandi fiskiskapi frá miðum mars til seinast í mai, og ikki er óhugsandi, at tað kann byrjast fyrr á várinum har suðuri, tí tað vísti seg í vár, tá ið byrjað varð har suðuri, at fiskurin hevði gýtt, og nakað av tíð má hann standa har, áðrenn hann gýtir.

Reiðskapur
Til royndina bleiv bert brúkt flóttitrol av slagnum 1600 meskar Engel trol. Tráður og meskavídd var henda; Vengur: tráður 210-60 meskalongd 200 mm strektur meski. Bellur: tráður 210-48 meskalongd 160 mm strektur meski. Annars minkaði

Kvartalsuppgerð fyri "Leivur Øssurson" 1. mars – 31. mai 1973

Søla av svartkjafti 1.155.300 kg	kr.	452.416
Landingarútreiðslur	-	18.493
	kr.	433.923
Hýra	-	151.873
	kr.	282.050

Proviantur	kr.	10.989
Olja	-	92.584
Umvælingar	-	30.211
Umvæling av trolí	-	23.617
Deccaleiga	-	3.000
Tryggingar	-	50.000
Administratión	-	20.000
Rentur av útgerðarláni ...	-	13.000
	kr.	243.401
	kr.	38.649

1. túrur	24/2 - 27/2	0 tons
2. túrur	7/3 - 17/3	62 tons
3. túrur	23/3 - 13/4	410 tons
4. túrur	25/4 - 6/5	444 tons
5. túrur	10/5 - 26/5	239 tons
6. túrur	1/6 - 6/6	0 tons
Í alt		1.155 tons

Talvan vísir, hvat fingið varð hvønn túrin, hvar fiskurin varð veiddur og hvussu nógv varð fingið pr. troltíma.

Tað verður hálað.

Nógv er í.

Dato	Stæða	Trolifó tímar	Tons pr. hál	Tons pr. troltíma	Viðmerkingar
25/2	59°55'N - 07°20'V	2,0	0,020	0,010	
25/2	59°51'N - 07°18'V	13,0	0,300	0,023	
26/2	58°40'N - 08°05'V	2,5	1,500	0,600	
27/2	58°36'N - 07°55'V	2,0	0,010	0,005	slitu kaðalin
7/3	59°50'N - 05°43'V	2,66	18,000	6,000	
8/3	-	0,33	-	-	netsondan í ólagi
8/3	-	2,0	0,100	0,050	trolifó skreitt
10/3	59°58'N - 06°50'V	3,0	3,000	1,000	
11/3	58°50'N - 06°40'V	3,0	0,100	0,033	
11/3	58°51'N - 05°03'V	2,0	0,100	0,050	
12/3	60°00'N - 06°40'V	4,5	5,000	1,100	
13/3	60°02'N - 05°20'V	3,0	3,500	1,200	
13/3	-	2,0	2,000	1,000	slitu kaðalin
14/3	59°58'N - 06°18'V	2,5	0,100	0,040	
14/3	-	3,33	17,000	5,000	
15/3	-	1,0	20,000	20,000	
15/3	-	3,0	4,000	1,300	
16/3	60°40'N - 03°10'V	2,0	2,000	1,000	
26/3	60°01'N - 06°40'V	1,66	-	-	posin sprongdist, mílað 100 tons
3/4	53°55'N - 13°00'V	2,5	8,000	3,200	
3/4	-	1,66	0,100	0,060	
4/4	54°10'N - 11°30'V	0,15	-	-	netsondan í ólagi
7/4	54°20'N - 11°05'V	5,0	15,000	3,000	
8/4	56°02'N - 09°02'V	1,0	12,000	12,000	
8/4	-	0,75	10,000	3,300	
8/4	-	3,33	45,000	13,500	
9/4	57°06'N - 09°30'V	1,5	30,000	20,000	
9/4	-	1,5	48,000	32,000	
9/4	-	1,33	30,000	22,500	
9/4	-	6,0	15,000	2,500	nátthál
10/4	57°10'N - 09°00'V	0,66	28,000	42,000	
10/4	-	0,5	27,000	54,000	
10/4	-	1,75	26,000	14,900	
11/4	-	1,5	35,000	23,300	
11/4	-	2,0	25,000	12,500	
11/4	-	2,33	20,000	8,500	
12/4	57°15'N - 09°30'V	1,5	50,000	33,300	
12/4	-	0,66	25,000	37,900	posin skreddur, mílað nægd 100 tons
26/4	58°50'N - 07°40'V	0,66	10,000	15,100	
26/4	59°01'N - 07°30'V	3,0	20,000	6,700	
26/4	-	3,5	3,000	0,900	trolifó skrárt
27/4	57°55'N - 09°33'V	2,0	40,000	20,000	
27/4	-	2,0	7,000	3,500	
27/4	-	2,17	20,000	0,900	
28/4	57°50'N - 09°35'V	2,0	20,000	10,000	
28/4	-	2,0	30,000	15,000	
28/4	-	2,33	50,000	21,500	
29/4	57°20'N - 09°30'V	1,33	20,000	15,000	
29/4	-	0,83	30,000	36,000	
29/4	57°10'N - 09°30'V	2,5	40,000	16,000	
1/5	-	2,5	-	-	posin skreddur, mílað 80-100 tons
2/5	57°35'N - 09°35'V	1,0	10,000	10,000	
2/5	-	2,0	20,000	10,000	
2/5	-	1,0	4,000	4,000	afturvongur skreddur
3/5	57°35'N - 09°33'V	1,0	20,000	20,000	
3/5	-	1,5	55,000	36,700	
4/5	57°30'N - 09°35'V	1,5	15,000	10,000	
4/5	57°40'N - 09°55'V	0,66	30,000	45,500	
4/5	-	0,5	0,500	1,000	kvaldhál
17/5	61°22'N - 07°45'V	2,0	4,000	2,000	
18/5	61°25'N - 07°55'V	2,0	10,000	5,000	
18/5	61°40'N - 08°40'V	1,0	20,000	20,000	
18/5	-	2,0	12,000	6,000	
19/5	61°50'N - 08°40'V	2,5	20,000	8,000	trolifó skreitt
21/5	61°50'N - 09°00'V	-	-	-	slitu kaðalin
21/5	61°45'N - 09°00'V	2,0	10,000	5,000	
21/5	61°40'N - 08°40'V	3,0	8,000	2,700	
22/5	62°00'N - 08°50'V	3,0	15,000	5,000	
22/5	-	2,0	8,000	4,000	
22/5	-	3,0	1,000	0,300	
23/5	62°10'N - 08°55'V	2,0	0,500	0,400	
23/5	-	3,0	18,000	6,000	
23/5	-	3,0	5,000	1,700	fiskurin ógvuliga stígur
24/5	62°10'N - 09°00'V	3,0	15,000	5,000	
24/5	-	3,0	20,000	6,700	
24/5	-	2,0	6,000	3,000	
24/5	62°15'N - 09°00'V	1,5	0,050	0,033	
26/5	62°00'N - 04°20'V	2,0	3,000	1,500	
26/5	62°05'N - 04°15'V	4,0	12,000	3,000	
26/5	62°00'N - 04°20'V	1,5	0,500	0,333	
2/6	62°40'N - 01°45'V	2,0	0,035	0,017	fiskurin spjæddur
5/6	64°40'N - 09°20'V	2,0	0,015	0,007	
5/6	-	2,33	0,035	0,015	

Her síggja vit tógini.

meskuvíddin sum vanligt til komið var til posan. Trolopningurin var um 15 favnar við tí vanligu trolferðini 3-4 míl.

Posin var 32 m langur. Tráður nr. 24 dupult, meskalongd 44 m strekt. Eisini var hann yvirtrektur allan vegin, teir fyrstu 20 metrarnar frá koddend-anum at rokna var dupult 5 mm nylon, restin var einkult 5 mm polyethylen. Stertarnir vóru 100 m langir, 18 mm veirur. Loddini (søkkini) 2 stk. 600 kg hvørt.

Lemmarnir vóru vanligir flótilemmar 6 m² stórir, uttan seinasta túrin, tá

varð roynt við semipelagiskum VACO lemmum, og vístu teir seg at roynast væl.

Sum heild kann sigast, at trolreiðskapurin royndist væl uttan tað, at hann var ov veikur, sum t.d. var posin ta fyrstu tíðina yvirtrektur við einkultum 5 mm polyethylen og helt hann ikki, tá ið hann kom upp, um tað var eitt gott hál. Hann bleiv so yvirtrektur teir fyrstu 20 metrarnar við dupultum 5 mm nylon og vísti tað seg at hjálpa nógv. Ein annar meinbogi, tá ið tað var eitt gott hál, var at posin slitnaði frá trolinum og er

hetta tað, sum norðmenninir hava havt trupulleikar av.

Tá ið hálað varð og roknað varð við einum góðum háli, bleiv givist at hiva, tá ið 100 fv. vóru eftir, fyri at posin ikki skuldi koma ov harðliga upp, og síðani bleiv toga eina løtu, um 10 minuttir, og plagdi tá posin at koma upp sjálvur.

Tað varð fylgt við á netsondini, hvussu skjótt posin kom upp og varð so koyrt nógv ferð á, tá ið hann nærkaðist vatn-skorpuni. Um hetta ikki varð gjørt, sprongdist hann. Við at hava hesa

nógvu ferð á, kundi tað henda, at posin slitnaði frá. At hála sum vanligt við trolara, hiva lemmarnar á borði og skvera runt, vísti seg ikki at bera til.

Við at styrkja nógv um reiðskapin er tað kanska ein móguleiki at sleppa undan hesum trupulleikum. Tað skal viðmerkjast, at eitt trol av nýggjari slag og serliga sterkt konstruerað til svartkjaft er keypt til "Leivur Óssurson" og verður tað roynt næstu ferð. Spurningurin er so, um fiskiorkan verður skerd av at brúka sverari reiðskap.

Fiskurin varð tikin inn á

vanligan hátt í posum, og vísti tað seg at taka alt ov langa tíð, av tí at skjótt má berast at, tá bert kann fiskast um dagin. Tað bleiv tí sett fiskapumpu í, áðrenn farið varð fjórða túrin og vísti hon seg at roynast væl, sum t.d. eitt hál uppá 20 tons tók tað umleið ein tíma at taka inn í posum, tók bert 10 minuttir at pumpa inn.

Fíggarligt úrslit Henda uppstilling umfat-ar tær útreiðslur og umvælingar, sum verið hava, síðan báturin byrjaði at veiða svartkjaft. Tilrigging av bátinum, sum t.d. neta-

rolla, fiskapumpa og 2 flottrol, er ikki roknað uppí.

Tað skal viðmerkjast, at báturin var ikki útgjörður til grovan fiskiskap. Í fyrsta lagi hevði hann bert 2 trol. Av hesum kom báturin at liggja inni tilsamans í 18 dagar í bestu fiskitíðini fyri umvælingar av trolum. Sum sagt vóru trolini nógv so veik. Í øðrum lagi hevði báturin ivaleyst veitt meira, um hann var útgjörður við fiskapumpu, tá royndin byrjaði.

Fiskirannsóknarstovan

Ússaligur tíðindaflutningur:

Útvarpið kennir ekki mun á cent og procent

Orkanfrygt og Irans atomprogram fær olieprisen op

Frygt for orkan i det caribiske område samt den fortsattestrid om Irans atomprogram får prisen på olie til at stige i New York og London.

Verdensmarkedsprisen på olie steg i dag en anelse, fordi markedet frygter, at et lavtryk vil udvikle sig til en orkan i Caribien.

Samtidig bidrager den fortsatte usikkerhed om Irans atomprogram til usikkerhed om olieforsyningen, siger analytikere.

På oliemarkedet i New York lukkede prisen i dag på 72,51dollar per tønde, en stigning på 15 cent i forhold til dagen før.

Lavtryk ved Jamaica

I London lukkede prisen på 72,70 dollar, en stigning på to cent.

Lavtrykket, der muligvis udvikler sig til voldsomheder, ventes at nærme sig Jamaica i weekenden.

For knapt 12 måneder siden bukkede orkanen 'Katrina' i området, smadrede ind over den amerikanske kyst og forårsagede store ødelæggelser på ikke alene olieinstallationer i Den Mexicanske Golf, men også på New Orleans.

“Cent” í hesi grein, gjørdi Útvarpið til “procent”

Tað er javnan, at vit fáa nýggj “góð” dømi um støðið í tíðindaflutninginum í føroysku miðlunum.

Vit hava fyrr umrøtt tíðindaflutningin hjá útvarpinum, sum ferð eftir ferð setir nýggj “met”.

Fyri einum tíggju døgum síðani byrjaði útvarpið tíðindadagin við eini fráboðan um hækkaðar oljuprísir í New York og London. Tíðindini vóru, at oljuprísurin í New York var hækkaður við 15% upp í 72,51 \$ fyrri tunnuna, meðan hann í London “bert” var hækkaður við 2% upp í 72,70\$ fyrri tunnuna.

Tann, sum bert fær síni tíðindini frá útvarpinum, fekk her ta fatan, at her hevði verið talan um ein risavøkstur í oljuprísinum í New York. Tað er kanska als ikki hent fyrr, at oljuprísurin fær eitt slíkt lop eftir einum degi.

Tað er sera áhugavert at síggja, hvussu slík tíðindi koma fram. Her er nóg mikið at hyggja at tíðindunum í donsku fjølmiðlunum dagin frammanundan.

Á útklippinum frá Politikken síggja vit, at tað er als ikki talan um ein prís-vøkstur uppá 15 **procent** í New York, men ein vøkstur uppá 15 **cent**, ella 0,15 dollara. Hetta svarar nøkulunda til 0,2%.

Hetta lýsir væl, hvussu tíðindini verða framleidd í útvarpinum. Tíðindafólk koma til arbeiðis á morgni, og tað fyrsta tey gera er at tendra telduna at finna donsk tíðindini. Einasta uppgávan hjá tíðindafólkinum er at týða tey til føroyskt. Hetta verður

eisini gjørt **nærum** til fulnar og púra orðarætt, men bert við teirri broyting, at **cent** verður týtt til **procent**.

Og hetta verður lisið upp sum tíðindini. Tey hava tískil einki við veruleikan at gera. Í mesta lagi er talan um, at oljuprísurin er kvinkaður upp eftir. Eitt er, at útvarpsfólkið hevur skrivað skeivt, men tað avdúkandi er, at tað er eingin klokka, sum ringir og sigur viðkomanndi, at her er okkurt, sum ikki passar saman, so málið verður kannað nærri. Ein prishækking upp á 15% vildi svara til einar 10 dollarar, og ein slík hækking eftir einum degi hevði fingið allan heimin á gos. Tað er eisini vanlig vitan, at oljuprísurin fór úr góðum 60 upp í góðar 70 dollarar fyrri tunnuna í sambandi við kríggið hjá Ísrael. Høvdu útvarpstíðindini passað, var oljuprísurin komin niður aftur á góðar 60 dollarar og síðan farin upp aftur, men tað var hann bara ikki. Ein onnur klokka kundi eisini sagt, at tað vildi verið sera óvanligt og var neyvan hent fyrr heldur, at tað var so stórir munur á prishækkingini á olju í New York og í London sum 15 og 2%. Tað átti eisini at vakt ans, at aftaná so ymiskar hækkingar, sum her varð boðað frá, so var oljuprísurin stórt sæð tann sami í báðum støðum, nevniliga 72,51 og 72,70 dollarar. 2% prosent hækking eftir einum degi vildi verið ein stór hækking, sum kann kallast “bara”. Her áttu fleri klokku at ringt.

Men her ringir eingin klokka. Tíðindini verða endurtikin í teimum seinnu morgunsendingum uttan at nakar letst um vón. Sum frá leið mátti tað verið onkur av allari rúgvuni av fólki, sum arbeiðir í kringvarpinum, sum fangaði, at okkurt var rivandi galið við hesum tíðindunum og sum tóku stig til at fáa tey rættað. Men tað hendi ikki. Á døgurða verða tey somu tíðindini aftur endurtikin og hava tá fingið eina yvirskrift um at “oljan hækkar”. Nú mátti í hvussu so er onkur raknað við og fingið hendan skeivleikan í tíðindunum rættaðan til kvøldsendingina. Men tá verða tey als ikki nevnd og hesi tíðindi standa við.

“Gott” dømi um “serføroyskan” tíðindaflutningin. Hetta upp á seg so meinalysa dømið er ein sera góð lýsing av tíðindaflutninginum í Føroyum. Serliga í útvarpinum hoyrist ofta, at tíðindafólkini ikki hava tað mest grundleggjandi almennu vitanina. Tað er t.d. javnan, at bland kemur í, hvør ið er forseti, og hvør ið er forsætismálaráðharri í einum landi.

Sum vit síggja, so er vanligt “vit og skil” ella einfaldur logikkur hjá tíðindafólki púra ókent. Tað, sum er skrivað niður, verður lisið upp, um skil er í tí ella ikki, sum um tað vóru robottar. Tað er eingin mekanisma, sum fær forðað - ella í hvussu steðgað - slíkum tíðindum.

Nú er hetta kanska ikki so álvarsamt, tá tað “bert”

er talan um oljuprís, har tann vakni lurtarin kann fáa røttu tíðindindi aðra staðni. Men lurtarar hava alla grund til at halda, at hetta “prinsipp” eisini er galdandi, tá talan er um onnur tíðindi, sum t.d. politiskan tíðindaflutning. Øll vita, at hesin stórt sæð bert er upplestur av innsendum politiskum tíðindum, sum politikarar fáa framborið í miðlunum, soleiðis sum teir sjálvir hava skrivað tey niður. Hetta verður gjørt uttan nakra sum helst journalistiska viðgerð eftir sama prinsippi sum við tíðindunum um oljuprísirnar.

Hetta er alt eitt úrslit av, at kringvarpið liggur í fullkomilugum leiðsluloyti, har tað ikki finst eitt tað einasta prinsipp uttan eitt. Kringvarpsstjórin, sum er, hevur eina ferð boðað frá eini prinsippiellari støðu viðvíkjandi tíðindaflutningi. Hon er, at politisk tíðindin verða ikki eftirkannað fyrri sannleiksvirði. Hetta verður eisini 100% gjøgnumført.

Hetta tykist eisini at vera galdandi fyrri onnur tíðindini, uttan at nakar tekur stig til at fáa skil á hesum ússaliga tíðindaflutninginum, sum hvør einasti borgari verður noyddur at gjalda fyrri.

Hetta er kanska úrslitið av, at hvør janus og hanus er sloppin inn á journalistikula í Danmark, bert hann hevur verið føroyingur. Nú krøvini eru tey somu fyrri føroyingar sum danir, sleppur eingin føroyingur inn, tí hann dumpar í almennari vitan!

Kærleiki = vilji og lýdni

Tú skalt elska næsta tín sum sjálvan teg.

Matt. 22,39

Ein lógkønur spurdi Jesus, hvat tað stóra boðið í lógini var. Jesus svaraði: “Tú skalt elska Harran, Gud tín, av øllum hjarta tínum og av allari sál tíni og av øllum huga tínum, og tú skalt elska næsta tín sum sjálvan teg!”

Mong meina, at Jesus her er púra órímligur. Tað hevði verið í lagi, um Jesus hevði sagt, at tú skal virða og gera tínar skyldur móttvegis næstanum. Men at elska næstan, eisini tann, tú als ikki fólir, tú elskar ella kann elska, er ovboðið. Kortini meinar Jesus tað, hann segði og endurtók Guds vilja úr 3. Mós. 19,18.

Gud krevur sostatt allan kærleika tín, alt hjarta títt og lív títt, ja, heilan teg, og at tú skalt elska næstan sum sjálvan teg.

Mong meina eisini, at eingin kann geva kravboð um ella bjóða at elska onnur, tí kærleiki er ein kensla, tú hevur ella ikki hevur. Hettar ljóðar bæði menniskjasligt og rímlig, men er óbíbilskt.

Jesus segði: Tú skalt elska... og meinar her við, at kærleiki er meira vilji og lýdni enn fólislir, heitar kenslur og sinnisrørslur.

Boðið, at elska næstan sum sjálvan seg, er eisini galdandi tey, sum kenna tað trupult at elska onnur, tí tey eru so ella so.

Jesus sigur í fjallataluni: “Elskið fíggindar tykkara og vælsignið tey, ið biðja ilt yvir tykkum; gerið væl ímóti teimum, ið hata tykkum, og biðið fyrri teimum, ið illkenna tykkum og forfylgja tykkum, til tess at tit mega verða børn faðirs tykkara, ið er í himlinum; tí at hann letur sól sína rísa fyrri illum og góðum og letur regna niður yvir rættvís og órættvís.” Matt. 5,44-45

Guds vilji er ævigt galdandi, er altíð góður og rættur, eisini tá tú vegna synd og ólýdni ikki megnar at fylgja honum. Biður tú um fyrigiving vegna vantandi kærleika, vantandi lýdni, fært tú fyrigiving.

Samstundis vil Guds kærleiki til tín føða Guds kærleika í tær, bæði til Guds, til teg sjálvan, til næstan og til fíggindan.

Harri Jesus, tak mítt hjarta,
fyll tað nú við tíni ond,
lat ei illan hug tað harta,
slíta burt úr tíni hond!
Tak mín vilja, Harri kæri,
ikki er hann meira mín,
byggj hann, Jesus, tær til æru,
so hann verður eins og tín!

Ms. 638

Vit flúgva til Hetlands
2 ferðir um vikuna

Heysttilboð til Hetlands

Galdandi til 30. oktober 2006

Flúgv og búgv í Lerwick
Njótið eitt vikuskirti hjá okkara næsta granna

Lerwick Hotel ella Shetland Hotel

Prisur fyri hvønn í 3 nætur í dupltekamari
Eyka fyri einakamar kr. 871,-

2395,-

The Kveldsro Hotel í Lerwick

Prisur fyri hvønn í 3 nætur í dupltekamari
Eyka fyri einakamar kr. 871,-

2725,-

Íroknað prísir er fløgferð, gisting, morgunmatur og øll avgjöld

Flúgv til Lerwick
Bara fløgferð

Íroknað prísir eru øll avgjöld
(um bilagt verður á atlantic.fo)

Prisur úr: **1872,-**

Fá meira at vita um Hetland á www.visitshetland.com
Bilaga í Hetlandi: www.lassekstreva.co.uk

 ATLANTIC AIRWAYS

Atlantic Airways ger tað stuttligari at liva í Føroyum www.atlantic.fo

Vit flúgva til London
2 ferðir um vikuna

Heysttilboð til London

Galdandi til 30. oktober 2006

Flúgv og búgv í London
Vitja London, eitt satt Eldorado av upplivingum.

Americana Hotel***
í miðbýnum við Baker Street

Prisur fyri hvønn í 3 nætur í dupltekamari
Eyka fyri einakamar 1069,-

3536,-

Avni@Courtfield Gardens hotel ***
Cloucester Road

Prisur fyri hvønn í 3 nætur í dupltekamari
Eyka fyri einakamar 726,-

3604,-

Saint Gregory Hotel ****
við Liverpool Street

Prisur fyri hvønn í 3 nætur í dupltekamari
Eyka fyri einakamar 1418,-

3655,-

Íroknað prísirnar er fløgferð, gisting við Continental morgunmat, og øll avgjöld.

Flúgv og koyr í London
B-bílur í 3 dagar

Prisur fyri 2 fólk og bil. Íroknað prísir er fløgferð fyri 2 fólk, bílaleiga og øll avgjöld.

5795,-

Flúgv til london
Bara fløgferð

Íroknað prísir eru øll avgjöld
(um bilagt verður á atlantic.fo)

Prisur úr: **2186,-**

Meira um London á heimasíðu okkara. Har kunnu tit bóka sangleikir, konsertir, útfærðir og flutning frá Stansted inn í býin og út aftur.

 ATLANTIC AIRWAYS

Atlantic Airways ger tað stuttligari at liva í Føroyum www.atlantic.fo

JÚ! TAÐ ER EINFALT

Vit betala vissi tað gongur galið.
Tit tekna eina eftirlønartrygging. Eftirløn pluss trygging.
Tað merkir bara, at vit gjalda, tá tit skulu hava eftirløn – og um tað skuldi gingið galið. Ein eftirlønartrygging frá Føroya Livstrygging er ein skilagóð ílaga.

Ring, og fá einføldu frágreiðingina.

"Vit betala vissi tað gongur galið!"

Føroya Livstrygging · Kopargøta 1 · Postsmoga 206
110 Tórshavn · Tel 311111 · Faks 351110 · www.lv.fo · lv@lv.fo

DEKKMASTER.FO Fastir, lágir prísir

Bílig og góð dekk til persónbilar, vøruvagnar & jeepar ...eisini øll tey kendu

...tá ið prísurin eisini er avgerandi!

NÚ flestu støddir á goymslu

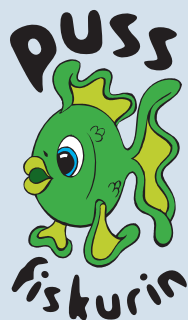
Prísdæmi – summardekk

175/70-13	úr 540,-
175/65-14	úr 620,-
185/65-14	úr 650,-
195/50-15	úr 675,-
195/65-15	úr 695,-
205/40-17	úr 965,-
225/45-17	úr 995,-
225/40-18	úr 1.290,-

Um tú ikki hevur hug at brúka uppsparingina uppá dekk, ber til at vitja inn á dekkmaster.fo og bíleggja bílig dekk beinleiðis á alnetinum.

Sum nakað serstakt bjóða vit eisini kundum okkara eina heildarloysn, har bilurin verður avheintaður og koyrdur uppá pláss aftur tá dekkini eru ásett.

DM DEKKMASTER www.dekkmaster.fo
info@dekkmaster.fo
telefon 227 000

"Abbi, hví heldur tú fyri munnin, tá tú hostar?"
"Tað er tí at tennirnar ikki skulu detta út".

Tveir kalvar svumu runt í Nólsoyarfirði. Ein sigur við hin:
"Kann eg lána 10 krónur?"
"Nei, eg eri heilt flat-ur."

Hvat sigur ein havnar- maður, tá ljósið fer?
"Hvar fór tað hen?"

Hví ganga klaksvík- ingar á tá framvið medisinskápinum?
Tað er tí at teir ikki vilja vekja sovitablett- irnar.

Heindrikkur prinsur er farin á slankikur. Nú verður hann kall- aður prince light.

Eg las eina grein í bløðunum, um ein mann, sum bankaði konuna í køkinum við eini steikipannu. Tað er ein sjúk verð vit liva í - hvat ger mað- urin í køkinum?

Hvussu nógv kostar hundurin?
"500 krónur."
"Skulu vit siga helvt- ina?"
"Nei, vit selja bert heilar hundar."

Ein drongur kemur inn í bakarið hjá Gun- leivi og biður um eitt breyð
"Skal tað vera ljóst ella myrkt?"
"Tað er líka mikið, tað er til Blindastovnin."

Stórir føðingardagar

Í seinasta blaði greiddu vit frá øllum teimum heimildarfólk- um hjá FF-blaðnum, sum høvdu fyllt 90, 95 og 100 ár í august mánaði. Av hesum vóru fyra sum fyltu 90 ár, sum tilsamans fyltu 745 ár. Tað var so sjáltsamt, at øll hesi fyra vóru saman á eldraskeiði á Zarepta um mánaðarskiftið. Her eydnaðist at fáa mynd av teimum øllum saman, og hava vit tískil eina mynd av fyra fólki, sum øll eru fødd í august 1916. Vit ynskja teimum enn einaferð tillukku.

Her síggja vit f.v. Jógvan Gerðalíð, Malenu úr Beiti, Brynhild Absalonsen og Sverra Rasmussen, sum eru 360 ár tilsamans.

Umframt hesi fylti Brynhild Kirk, ættað úr Oyndarfirði, 90 ár tann 30.august. Hana hittu vit á máli á fjør, tá hon greiddi frá søguni um, tá hon endaði í Dan- mark, har hon gjørdist fiskimannakona.

Tann 30.august hevði Dora Nielsen á Vatnsoyrum 95 ára føðingardag. Hesa myndina tóku vit føðingardagin.

dagsins MYND

Øll fylla 21. august

Tað er sera óvanligt, at ein kona fáa eitt barn á sínum egna føðingardegin. Møguleikin fyri tí man vera 1 til 365. At hetta barn so aftur fær eitt barn, sum hevur sama føðingardag sum mamman og omman, skuldi verið sera ósannlíkt.

Men hetta hendi kortini í Norðragøtu herfyri, tá Ingun Klakkstein fekk ein son á sínum egna føðingardegin, sum eisini er føðingardagurin hjá mammu hennara Estrid.

Estrid er fødd 21.august 1958, Ingun 21.august 1981 og beiggja 21.august 2006!

Júst 21.august hevur eisini eitt serligt samband við fiskimannafelagið. Formaðurin Óli Jacobsen hevur nevnliga føðingardag 21.august, og tað sama hevur kona hansara Kirstin. Til stuttleika kann verða nevnt, at Frederik Gøte, sum er umrøddur aðra staðni í blaðnum hevur eisini føðingardag 21.august!